

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2024/0157.00

מקור חיים 0, מקור חיים

מספר הוועדה : 122

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : י"ג בכסלו תשפ"ו (3.12.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9: 50

שעות סיום הוועדה : 19: 01

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

קדימה. שקולניק.

מיטל שקולניק:

רגע, אני פותחת את הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בתיק שלך בהתנגדויות.

מיטל שקולניק:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה אחרון להיום.

מיטל שקולניק:

מדובר על בית ספר 24 כיתות,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

מיטל שקולניק:

6 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

למה אנשים מתנגדים לבית ספר?

מיטל שקולניק:

להכרעת הוועדה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

למה אנשים מתנגדים לבית ספר?

מיטל שקולניק:

לא יודעת, להכרעת הוועדה, מבחינת התקן נדרש 48 מקומות חנייה,

מעיון זך:

ביי לכם.

מיטל שקולניק:

אנחנו מבקשים הפחתה היא ל – 12 מקומות, אנחנו מבקשים לפטור מ – 36 מקומות חנייה. היה פרסום, לאחר פרסום הוגשו 23 התנגדויות,

אליעזר ראובברגר:

מה המרחק לרק"ל?

מיטל שקולניק:

למה?

אליעזר ראובברגר:

מה המרחק לרק"ל?

יהודה פרוידגר:

זה קרוב לעמק רפאים.

אוריאל אלבז:

זה כלום, זה עובר ב - ,

יהודה פרוידגר:

זה ליד תחנת דלק אורנים?

יוחנן וייצמן:

איזה בית ספר זה? זה יסודי על יסודי?

יהודה פרוידגר:

על יסודי.

מיטל שקולניק:

בית ספר על יסודי.

אליעזר ראובברגר:

יש שמה אפילו שתי רק"ל, גם את החום, וגם סגול.

מיטל שקולניק:

הנה יש פה את התוכנית תנועה, את התוכנית תנועה שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

גם כחול וגם סגול.

מיטל שקולניק:

אני לא יודעת אם הקווים פה, רגע, בוא נראה, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה ההתנגדויות? רק על החנייה?

מיטל שקולניק:

מדברים על תוקף תב"ע שחלה במקום, מיצוי וניצול שימושים, פונקציות שנדרשות, במקום הגדלת מגורים, רעש, זיהום, עומסי תנועה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה, תקראי למתנגדים, תכניסו את המתנגדים.

אוריאל אלבז:

אולי נשכנע אותם להוריד התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

אולי,

יהודה פרוידגר:

היית יכול ללכת אליהם החוצה, כבר שעתיים, (לא ברור),

אוריאל אלבז:

אתה יודע כמה נפגשנו איתם? חבל על הזמן.

יהודה פרוידגר:

אז אולי נשתכנע מהם.

דובר לא מזוהה:

שאילנית לא תגיד שהיא שכחה, בגללנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, אתה לא צריך את זה, תמשיך.

דובר לא מזוהה:

לא, לא צריך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא צריך את זה עוד?

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בטוח?

יהודה פרוידגר:

זה מהיר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, בטח מאוד. הנה קח זה ארוך גם.

יוחנן וייצמן:

יש לנו את התיק הראשון. לא, עו"ד מיכאלי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

יוחנן וייצמן:

של תוכנית החנייה.

אליעזר ראובברגר:

עו"ד בריק, אתה לא מייצג את כל המתנגדים?

עו"ד עודד בריק:

לא, לא את כולם.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אתה רוצה להתחיל? עו"ד בריק, אתה רוצה להיות הראשון?

עו"ד עודד בריק:

כן, אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

כמה מתנגדים אתה מייצג?

עו"ד עודד בריק:

6, 7 משהו כזה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב. תציג את ההתנגדות שלך בבקשה.

עו"ד עודד בריק:

אוקי. אז הדיון שלנו היום זה על, מקימים מבני ציבור בעצם בשטח שאנחנו מדברים עליו בקצה של שכונת מקור חיים, ושכונה שמלכתחילה יש שם בעיות תנועה קשות, יש לשכונה רק שיש לה שתי יציאות, מכל, מצומת אורנים ומצרת. ואת כל התנועה, את כל הבלגאן והחניות של הבית ספר הזה שרוצים להקים, וגם של המבנים הבאים שיקימו שם, מפילים על השכונה, זה הפתרון הכול על השכונה.

יוחנן וייצמן:

מה השכונה מפריעה לבית ספר?

עו"ד עודד בריק:

השכונה היא הרבה לפני הבית ספר.

יוחנן וייצמן:

למה? זה מאותה תב"ע, לא?

עו"ד עודד בריק:

לא, אבל השכונה הייתה קיימת עוד לפני,

דובר לא מזוהה:

100 שנה כאילו,

עו"ד עודד בריק:

100 שנה,

חיים כהן:

100 שנה,

עו"ד עודד בריק:

בסדר, אז זה אפילו לפני התב"ע שאנחנו מדברים עליה. אז הטענה הראשונה שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה בית ספר אזורי, או על – אזורי?

יהודה פרוידגר:

על – אזורי,

עו"ד עודד בריק:

על אזורי. יבואו לשמה,

יהודה פרוידגר:

כמו בירושלים, כמו בירושלים,

עו"ד עודד בריק:

הכול יגיעו לשמה, הסעות, אוטובוסים, כל מה שצריך. הטענה הראשונה שלנו,

יהודה פרוידגר:

לייזר, בית ספר שהיום באפשטיין, (לא ברור),

עו"ד עודד בריק:

כן, מה שיידרש.

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא?

יהודה פרוידגר:

הוא קטן מהם,

אליעזר ראובברגר:

הולך לגמרי, שמה יש בורג' (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

חביליו.

אליעזר ראובברגר:

הוא משמש בית ספר קטן, מה שהעבירו בשעתו מנווה יעקב, בשביל זה צריך כזה גדול? טוב, אוקי.

עו"ד עודד בריק:

טוב, אז הטענה הראשונה, אנחנו טוענים אי-אפשר לאשר את ההיתר הזה, כיוון שאין תוכנית מפורטת, מכיוון שהבקשה לא תואמת את התוכנית שקיימת. בתוכנית 3045 אנחנו מדברים, תוכנית משנת 1983, לפני 40 שנים, שהיא מלכתחילה במצב שכמובן כל השכונה הייתה במצב אחר לגמרי, מבחינת תנועה, בניינים הכול. אבל אנחנו יודעים ש - , לפי הפסיקה של וועדת ערר בירושלים, גם כשיש מבני ציבור שמתבסס על תוכנית ישנה, אז צריך שתהיה תוכנית מפורטת, ולפחות ש - , הבניין שמבקשים יתאים לסטנדרטים שהיו מקובלים בזמן שאישרו את התוכנית. אני מפנה ל - , ערר להחלטה, 1056/23, שלמה אסולין זה גם על בית ספר, זה סיפור מאוד דומה, וזה מה שוועדת ערר אומרת, זה צריך להתאים לסטנדרטים של הוועדה, שהיו בעת אישור התוכנית שעליה מסתמכים. עכשיו במקרה שלנו, הבית ספר שמבקשים להקים, זה בית ספר, מקימים, בתב"ע מופיע שצריך להיות בית ספר, פלוס גן ילדים, פלוס בית כנסת, בשטח של 9600 מטר,

יוחנן וייצמן:

התב"ע קובעת שטחים?

עו"ד עודד בריק:

התב"ע קובעת שטח כולל, מה שמותר לעשות במגרש הזה.

אליעזר ראובברגר:

מה גודל המגרש?

עו"ד עודד בריק:

9.5 דונם בערך,

אליעזר ראובברגר:

כמה?

עו"ד עודד בריק:

9.5 דונם,

אליעזר ראובברגר:

טוב,

עו"ד עודד בריק:

וקבעו 9600 מטר. אז קודם כל הבית ספר שמבקשים לבנות זה 6 קומות. בשנות ה – 80 של המאה הקודמת בתי ספר ומבני הציבור בכלל בירושלים לא היו של 6 קומות ולא, לא היה מקובל לחלוטין, היה 2, 3 קומות גג. לכן זה לא מתאים למה שהוועדה המחוזית התכוונה באותה עת, הכוונה הייתה לבינוי הרבה יותר נמוך, זה עניין אחד שבגללו, זה לא, אין, אין בעצם תוכנית מפורטת שמתאימה. נושא שני מבחינת השטחים,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) שצריך לעשות תוכנית חדשה?

עו"ד עודד בריק:

מה?

אליעזר ראובברגר:

מה שאתה טוען בעצם שצריך לעשות תוכנית חדשה,

עו"ד עודד בריק:

כן, תוכנית חדשה,

אליעזר ראובברגר:

או להתאים לשנות - 80?

עו"ד עודד בריק:

כן, זה פסיקה של וועדת ערר. נושא שני, הוועדה כמו שאמרתי התוכנית קבעה בינוי של 9600 מטר על מגרש של בערך 9400 מטר, זאת אומרת בנייה של מאה אחוזים, מאה אחוזי בנייה,

אליעזר ראובברגר:

זה מעט מאוד,

עו"ד עודד בריק:

נכון, אבל זה מה שקבעו אז, זה, אנחנו הולכים לפי הפסיקה שאומרת, הם צריכים להתאים עצמכם לסטנדרט שלה, אז אם אין תוכנית מפורטת, במקרה הזה אין תוכנית, אין תוכנית, אין, בתוכנית 3045, אין מספר קומות, אין קווי בניין, אין תכנית, אין כלום, יש רק שימושים ומטרים.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל לפני תיקון 43, זה בסדר.

עו"ד עודד בריק:

נכון, לא, אבל וועדת ערר אומרת, שגם במקרה כזה, לפני תיקון 43 צריך להתאים, מה שהיה מקובל באותו זמן.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אבל זה הם עומדים, זה יש לך שטחים קבעה, הם עומדים בשטחים. אם יעשו, אם יעשו בשתי קומות, 4800 מטר בקומה, אז אתם מרוצים?

עו"ד עודד בריק:

אני אסביר עוד מעט למה זה לא עומד בזה. קודם כל מבחינת המטרים, 9000 כמו שאמרתי קבעו מאה אחוז, ופה הבנייה היא לוקחים בעצם רק חצי מהמגרש 5 דונם, ועליו בונים בית ספר שכבר בו יש מעל 8000 מטר,

אליעזר ראובברגר:

בטח הוא כולל חצרות,

עו"ד עודד בריק:

לא, לא לחצרות. החצי השני,

אליעזר ראובברגר:

השני,

עו"ד עודד בריק:

החצי השני לפי הבקשה להיתר עצמה,

אליעזר ראובברגר:

גני ילדים, בית כנסת,

עו"ד עודד בריק:

לא,

חיים כהן:

בית ספר יסודי,

עו"ד עודד בריק:

עוד בית ספר יסודי ולעוד אולם ספורט, וגם יש לזה דיבור שמה על איזה מבנה תרבות, זאת אומרת, הולך להיות שם מטרו' הרבה יותר מ – 9600 מטר, כי כבר בבית ספר הזה, זה 8500 או משהו כזה, זאת אומרת, מבצעים כמעט את כל המטרים, וברור, אפילו לפי ההיתר ברור שהמגרש הזה הולך להיות הרבה מעבר ל – 9600 שמותר בו לפי התוכנית המקורית. אז ואחוזי בנייה שמופיעים כאן בשטח הזה של ה – 5 דונם, זה 160%, למרות שאמור להיות מאה אחוז במגרש הזה. פשוט עושים את זה על חצי מגרש. לכן גם מהסיבה הזאת זה לא מתאים. אז מה שאנחנו אומרים, א', 6 קומות 160 אחוזי בנייה, ברור שהולכים להוסיף עוד, אין כאן תוכנית מפורטת שמכוחה ניתן לעשות את הבנייה שמבקשים עכשיו, וגם מהסיבות האלה, הבנייה שמבקשים היא לא תואמת תוכנית, כי זה לא, זה משהו אחר לגמרי ממה שמופיע בתוכנית הקיימת, לכן (לא ברור) תב"ע חדשה, כמו שנאמר כאן. דרך אגב גם תוכנית צל לשימושים האחרים, רק כתוב שאם יהיו שם. אז צריך תב"ע חדשה, הרבה יותר הגיוני גם לעשות, הרי אנחנו מדברים על תוכנית מלפני באמת 40 שנה, 40 שנה, מה, מה הקשר בין המצב אז למצב היום? ועוד באזור הזה של מקור חיים ותלפיות, הרי ברור שהמצב שם השתנה לחלוטין, ולכן דרך אגב הוועדה המחוזית גם בהרבה החלטות שלה, וועדת ערר סליחה, אמרה לפה, למבני ציבור, תעשו תוכניות מפורטות, אל תתחילו לא, לפי היתרים,

אליעזר ראובברגר:

הם סמכו על מתאר.

עו"ד עודד בריק:

לא,

אליעזר ראובברגר:

אבל מה שאתה אומר עכשיו, זה רק במקרה שסמכו על מתאר.

עו"ד עודד בריק:

לא, גם במקרה,

אליעזר ראובברגר:

לא על תוכנית מפורטת, לא, לא היה אף פעם שאמרו שישתמכו על תוכנית מפורטת,

יוחנן וייצמן:

בשטחים,

עו"ד עודד בריק:

לא, הנה, לא, כן, היה גם,

אליעזר ראובברגר:

אם הסתמכו על תוכנית מפורטת גם אם היא הייתה מלפני 40 שנה, אין דבר כזה שוועדת ערר אמרה תעשו תוכנית מפורטת, רק שישתמכו על תוכנית מתאר, זה גבעת מרדכי, ורוממה, ו - , ועוד כל מיני מקומות, ששמה הם שלחו אותנו לעשות תוכנית מפורטת,

עו"ד עודד בריק:

אני לא מדבר על החלטה ששלחו אתכם, אני מדבר שבאופן כללי בערר של אסולין שהפניתי אליו, מופיע שם ש - , נציגי העירייה אמרו - אנחנו עכשיו באמת הולכים בגישה שהמלצתם של ללכת בתוכניות מפורטות, לא בכל המקרים.

אליעזר ראובברגר:

דרך אגב זה תוכנית, זה גם תוכנית נפחית, אנחנו הולכים.

עו"ד עודד בריק:

כן, כל המקרים, אבל זה מה שאנחנו מנסים לעשות,

אליעזר ראובברגר:

כן,

עו"ד עודד בריק:

וזה מתאים, זה מתאים מאוד למקרה הזה. במקרה הזה אם תהיה תוכנית מפורטת, גם אפשר לבדוק פה את הנושא שבאמת הכי כואב למתנגדים, וזה הנושא של התנועה. כי צריך לבקש מה שקורה פה, הבית ספר הזה נמצא ממש בשולי השכונה, מה שמוביל אליו זה רחוב צר, רחוב צר מאוד, שני מסלולים,

אליעזר ראובברגר:

מה עם הרק"ל?

עו"ד עודד בריק:

הרק"ל למעלה, בפייר קניג, ו - ,

אליעזר ראובברגר:

למה? יש לך בצומת אורנים,

עו"ד עודד בריק:

לא, אפילו יותר קרוב, יש ברחוב הפרסה.

אליעזר ראובברגר:

יש לך שם גם סגול, וגם כחול.

עו"ד עודד בריק:

בהמשך, נכון,

אליעזר ראובברגר:

נכון, לא רחוק, אתה מדבר פה על בית ספר, זה נערים זה לא כאלה, איך אומרים? לא זקנים בני 80 שקשה להם ללכת. נער בא עם ילקוט על הגב, או לא יודע מה, הולך מהרק"ל כמה זה המרחק? גם לשיטתך, 150 מטר?

עו"ד עודד בריק:

אני אגיד, אני אגיד לאדוני, עכשיו כל התוכנית הזאת, הבקשה הזאת מתבססת על זה, שעושים, מפקיעים כביש חדש ממש בין המסילה לבין מקור חיים, שממנו מגיעים ל - , לבית ספר, בעצם מה שאדוני אומר, אני מסכים, אל תפקיעו את זה, שיגיעו ברכבת הקלה, אין בעיה, זה מוסכם, לא צריך באמת, הם חושבים שיגיעו משאיות, אוטובוסים, אדוני צודק, אין אוטובוסים משאיות יגיעו, יגיעו כל התלמידים ברק"ל, נפתרה הבעיה, הנה,

אליעזר ראובברגר:

חלק כך, חלק כך, אני לא,

עו"ד עודד בריק:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מכתוב לילד איך לבוא,

עו"ד עודד בריק:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק אומר שבגדול, יש להם אפשרות גם לבוא ברכבת הקלה,

עו"ד עודד בריק:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

שזה לא משפיע על התנועה.

עו"ד עודד בריק:

זה נכון, אם הם באים עם הרכבת הקלה, לא צריך את הכביש החדש בצרת. אין בעיה, פתרנו את הבעיה. אז מה עושים? למרות הרק"ל עושים הפקעה, מפקיעים שם כביש חדש שממש בשולי השכונה שכל המטרה שלו זה להגיע לבית הספר, ושוב מעמיסים שאם תהיה תנועה, אז היא תעבור דרך השכונה, הכול דרך השכונה. ש – אדוני אמר, יש, למשל ליד זה, ממש צמוד, ממערב לשטח, שהשטח המגרש של המבנה ציבור יש את רחוב הפרסה, בכיכר, כביש הברך שעכשיו סוללים אותו, עוברת שם גם לדעתי מתוכנן רק"ל שם, משמה שאנשים יבואו, למה צריך שיבואו בכלל מצרת, למה צריך את כל הבלגאן הזה? אוטובוסים כמו שאדוני אמר, בקושי כנראה לפי הגישה הזאת, אנחנו חוששים שכן יגיעו, אבל אם לא יגיעו, אז,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני לא יודע, אין לי מושג, אני גם לא, אני גם לא מכתוב ל - , לנער בגיל תיכון או בגיל חטיבה, בן 12, 13, לא משנה כמה, איך להגיע לבית ספר, עם כל הכבוד.

עו"ד עודד בריק:

לא,

יהודה פרוידגר:

איך יגיעו (לא ברור),

עו"ד עודד בריק:

אני אגיד, א', א' מתוכנן שם גם בית ספר יסודי, זאת אומרת ברור שיבואו ילדים גם קטנים, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, לכן אמרתי חלק כך, וחלק כך.

עו"ד עודד בריק:

לא, אפשר לעשות,

יוחנן וייצמן:

הם אמרו שמתוכנן על – יסודי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הוא אומר שיש עוד אחד, עוד אחד בחצי השני, בחצי השני.

עו"ד עודד בריק:

אבל מה שאני אומר באמת,

אליעזר ראוכברגר:

זה איך אומרים? דייה לשמחה בשעתה.

דובר לא מזוהה:

להחזיר את הגלגל.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בהיתר הזה,

עו"ד עודד בריק:

זה לא בהיתר הזה, אבל זה מופיע בהיתר, פה מבקשים, עושים מה שנקרא בשיטת הסלמי, זה יהיה בשלב הבא. אבל זה ברור שזה מה שהולך לקרות, זה לא, זה לא סוד, זה כתוב בהיתר, וזה ברור מה שקורה. אז אנחנו אומרים באמת הפתרון הכי פשוט, כביש הפרסה, אמנם הוא במפלס יותר נמוך, אבל אפשר לעשות יש את זה בהרבה מקומות, מדרגות, מעלית, אפשר לחפור, אבל אפשר גם לעשות שמה מפרצי הורדה לאוטובוסים, זה ממש צמוד מהצד השני, בשביל מה להעמיס את כל התנועה

מכבישים צר בתוך שכונה, כבישים צרים בתוך שכונה, כשיש כביש רחב צמוד מהצד השני. תעשו את זה משם. עכשיו אני רוצה רק להגיד, כל האזור של ה - , רחוב צרת, בונים שם עכשיו מאות דירות, מאות דירות שמתאכלסות, ומאות שבבנייה, כל האזור הזה של מקור חיים, צרת, רחוב אביטל, וכל הכבישים האלה, מתנקזים לצרת, הצר שנגמר בסוף בפייר קניג, אני הראיתי פה צילומים, אני אשאיר לכם על הפקקים שיש שם כל הזמן בדרך מצרת לפייר קניג. עכשיו אני מזכיר לכם עוד תוכנית קניון הדר, עכשיו הפקידו. שני מגדלים של 38 קומות מסחר מגורים, הכול, חלק מהתנועה גם תלך לרחוב צרת, זאת אומרת מעמיסים על רחוב צרת, גם את הבית ספר על – יסודי, גם את הבית ספר היסודי שיהיה, גם את המגרשי ספורט, (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

תורת הציפוף,

יהודה פרוידגר:

בקניון הדר גם הולך להיות בית ספר.

עו"ד עודד בריק:

גם בית ספר עוד אחד בית ספר חדש.

אליעזר ראובברגר:

מרחף כזה למעלה.

עו"ד עודד בריק:

מרחף על הגג.

אליעזר ראובברגר:

כן,

עו"ד עודד בריק:

(לא ברור) יצאו מלמטה, לא בהליקופטרים. זאת אומרת הכול,

יהודה פרוידגר:

לא, לא בטוח, מה יהיה עד אז.

עו"ד עודד בריק:

מה שאני אומר,

יהודה פרוידגר:

אני מציע שתחליפו את ה – אות ת' ל – ה', והכול יסתדר עם הרחוב הזה.

עו"ד עודד בריק:

רחוב צרה, רחוב צר שהוא צרה, לא, אבל באמת, יש פה ברור, מה שהולך להיות כאן זה העמסה מטורפת, על הרחוב הזה, ולכן אנחנו מבקשים,

יהודה פרוידגר:

בגלל זה סוללים עוד רחוב,

עו"ד עודד בריק:

לא, למה סוללים? סוללים רחוב שגם הוא בתוך השכונה.

יהודה פרוידגר:

רק התחלה של צרת.

עו"ד עודד בריק:

לא, הוא רחוב שמורידים אותו מתחת, אפשר לראות את זה פה. מתחת מקור חיים, רחוב צר שכל המטרה שלו, לשרת את בית הספר,

מיטל שקולניק:

יש לך פה GIS אם אתה רוצה.

אוריאל אלבז:

ממש לא, זה לא המטרה שלו.

עו"ד עודד בריק:

אני, אני, בוא אני אגיד שנייה,

יהודה פרוידגר:

זה שתי הפסים הסגולים, זה הרכבת הסגול. תראי לנו גברת שקולניק.

עו"ד עודד בריק:

הנה כל ה - , כל ה - ,

מיטל שקולניק:

זה השטח של בית הספר,

יהודה פרוידגר:

ואיפה הרחוב?

עו"ד עודד בריק:

הנה זה, כל זה,

אליעזר ראובברגר:

זה הכביש החדש,

עו"ד עודד בריק:

זה הכביש החדש, כן, אני, אמרתי לך שזה לא, רוצים שאני אמצא לכם, היה פה איזה, זום שעשו לתושבים, אני אחפש לכם אם אתם רוצים, שנאמר שם בצורה ברורה ומפורשת, זה כתוב, כמה פעמים, הכביש הזה מיועד לבית הספר ככה כתוב. התושבים לא צריכים, זה כביש, זה כביש דרך אגב שכמו שאתם רואים הוא צמוד לפארק המסילה, זאת אומרת מ - , יש לך מקום אם אתה רוצה ללכת בו, יש מקום לאופניים, יש הכול, אנשים לא, 40 שנה, לא סללו את הכביש הזה, בוא נגיד ככה, 40 שנה לא סללו, עכשיו עושים את זה. והעירייה גם אמרה בצורה מפורשת לתושבים, שזה רק,

חיים כהן:

של מנח"י.

עו"ד עודד בריק:

כן, רק בשביל בית הספר, זה חד-משמעי. אז כמו שאמרתי אנחנו מציעים, אתם רואים את זה גם בתגובות שראינו בסדר היום, דרך אגב כל החוות דעת שמופיעות בסדר היום, שמופיעות בארכיב האופטי, לא מצאנו אף אחת בארכיב האופטי, לא חוות דעת המשפטית, לא תנועתית, שום דבר.

מיטל שקולניק:

תנועתית יש לך אישור על גבי העמוד.

עו"ד עודד בריק:

לא, אני יודע, לא, אבל אמור להיות עוד איזה,

מיטל שקולניק:

לא, זה החוות דעת,

עו"ד עודד בריק:

זה חוות דעת,

מיטל שקולניק:

התיק של מחלקת התנועה מה שהיא מאשרת, זה בהרמוניקה עם חוות דעת של,

עו"ד עודד בריק:

הבנתי. זאת אומרת אין חוות דעת תנועתית,

מיטל שקולניק:

לא, לא,

עו"ד עודד בריק:

מעמיקה. זה עוד יותר גרוע,

מיטל שקולניק:

זה מה שזה, זה המחלקה, זה מה (לא ברור),

עו"ד עודד בריק:

לא, הבנתי, אבל זה עוד יותר גרוע, זאת אומרת לא עשו בדיקה תחבורתית מעמיקה, לפי מה שאני מבין. לפחות לא ראינו דבר כזה, אבל גם במענה אנחנו רואים פה, מזכירים פה גם את רחוב הכביש הברך כמו שאמרנו, רחוב הפרסה אומן, מזכירים פה כביש 54, כביש נהוראי, כל דבר מסבירים למה לא, למה לא, במקום לקחת את הכסף בשביל ההפקעות פה, וסלילה של כביש חדש בתוך השכונה, קחו את הכסף, ותעשו גישה בכבישים הענקיים שסוללים מסביב לכל השכונה. גישה ישירה למגרש, וככה תפתרו את הבעיה הזאת. זה לגבי ה - , תנועה, תחבורה. עוד בעיה שיש לנו, זה לגבי החנייה. עושים פה שני דברים, דבר ראשון, צריך 48 חניות, במקום זה, מאשרים 12 חניות, מבקשים לאשר 12 חניות לפי התוכנית 5166, מעבר למקומות. וגם את אותם 12 מקומות, לא שמים בשטח המגרש לבנייני ציבור, אלא שמים אותם, עד הרחוב החדש שבונים פה. אנחנו אומרים מגרש חדש, 9 דונם, אתם רוצים תעשו חניון תת קרקעי, קודם כל צריך לעשות חניון שלם, 48 חניות, כמו שעושים בבתי ספר אחרים, עושים את כל החניות, לא להפיל את זה על השכונה. אז זה דבר ראשון. לכן לא צריך הקלה של 12 חניות מחוץ למגרש, יש מגרש עצום, אתם רוצים תעשו, העירייה תעשה את זה מעל הקרקע, במגרש כזה גדול, אפשר לעשות גם חניון על קרקעי, של 48 מכוניות, זה לא חניון גדול, זה תופס שטח קטן,

יהודה פרוידגר:

אתה בעצמך אומר שמתוכננים עוד מבנים על המגרש.

עו"ד עודד בריק:

כן, נו, אז איפה הם יחנו כולם? כולם על השכונה זה מה שאני אומר, זה כל מה שקורה פה, זה הבעיה. כבר עכשיו, יעשו חניון תת קרקעי, שיספיק, אחרי זה, הבניינים האחרים שיביאו לשם. שוב לא לאוטובוסים זה רק למכוניות שירצו להיכנס. כל ה – 48 חניות לא מחוץ לשטח, הכול בתוך השטח של המגרש, וזה הפתרון הכי פשוט.

ניר קריאל:

שיעשו מעלונים, כמו שאתם עושים ב - , כמה מקומות עכשיו ליד הבנייה של הרכבת, אתם יודעים לעשות את המעליות המכוערות האלה, תעשו את הדבר הזה, זה לא תופס הרבה מקום, אפשר לעשות 48 חניות על שטח מאוד מאוד קטן, לדוגמא.

עו"ד עודד בריק:

זה (לא ברור) על הקרקע, יש שם 9 דונם זה שטח ענק.

ניר קריאל:

מתחת לקרקע.

עו"ד עודד בריק:

אז לסיכום,

ניר קריאל:

גם וגם, לא משנה,

עו"ד עודד בריק:

אני אסכם את הטענות, טענה ראשונה, אי-אפשר לבנות את זה,

אליעזר ראובברגר:

הבנו, הבנו,

עו"ד עודד בריק:

צריך תוכנית מפורטת,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, זה לא כל כך, אני לא כאלה קשיי הבנה,

עו"ד עודד בריק:

ברור, אני רק מסכם, זה הסוף,

אליעזר ראוכברגר:

בכל, בשלוש מילים, תבי"ע, תנועה חנייה.

עו"ד עודד בריק:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, זהו. קל, באנגלית אומרים (לא ברור). בעברית צחה. יש פה עוד מתנגדים שלא, לא מיוצגים על ידך, אני חושב,

עו"ד עודד בריק:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני חושב שפחות או יותר, זה, ההתנגדויות שלהם חופף, למה שנאמר.

עו"ד אביטל חורף:

אני רק צריך,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה? שמך?

עו"ד אביטל חורף:

עו"ד אביטל חורף,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, לפני העו"ד, אני מסתכל פה על ה - , את מי אתה מייצג?

עו"ד אביטל חורף:

את עו"ד חן ייצג בעבר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יש פה דיירים, אני קראתי התנגדויות של פיטוסי ניסים,

עו"ד אביטל חורף:

אני מייצג את בן חמו,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה צבי רענן, ופיטוסי ניסים, ודארה פסקל, ואור בכר בנימין, ואמינוף, וטדי, הם כולם מדברים אותו דבר, חנייה, צמצום הרחוב, מתנגדים מרחוב צרת, שהוא יהיה עמוס ואוטובוסים, ודורשים חנייה, מה שאמר בעצם עו"ד בריק, אין פה, כל אחד אומר את זה בסגנונו הוא, אבל הכוונה היא אותה כוונה, והתלונה או ההתנגדות היא אותה התנגדות, גם כהן יוני, כהן שרה, זה כנראה בני זוג, ולוי קרין, יש פה גם תלונה עם רעש ועל פקקים שיהיו, גם זה הוא אמר פקקים שיהיו תקועים גם, את זה עוד בריק התייחס, וכמות הרכבים שיתוספו, ומצוקת החנייה, לוי ציפורה, אותו דבר, לוי שיראל וכולל גם כן בני זוג, או אחיות, או לא יודע מה. לוי (לא ברור), אותה משפחה, הם אומרים אותו דבר, חוסר תשתיות, תשתיות תחבורתיות, משה חیات, גם כן אומר, שאין תשתיות בשכונה ע"י רכבים שעלולים לסבול, תוספת (לא ברור) עומס ברחוב, לוי טלי, 22 לא מוכנים שיהיה עבודות בנייה, רחוב רגוע, ואנחנו רוצים שישאר רגוע, ויליאם, כן, גם מדבר על הנושא של העומס על רחוב צרת, ועל מקור חיים, על התנועה, כן, אותו דבר מה שנאמר קודם, פייר ג'אן, ואת אפילו העתק הדבק ממה שנכתב קודם, משה חן, זה אתה מחליף אותו, אוקי, זה בשם יגאל בן חמו?

אביטל, נכון מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להוסיף משהו?

עו"ד אביטל חורף:

כן, ממש בקצרה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני,

עו"ד אביטל חורף:

לדעתי פחות מ – 120 שניות,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני,

עו"ד אביטל חורף:

אני קודם כל לציין בקשר לחניות, מקימים שם בית ספר גדול מאוד, הבעיה של החנייה, היא לא רק של התלמידים, אלא גם של המורים שמגיעים, אני חושב שבבית ספר בגודל כזה, אין שום סיבה שלא יהיה חניון תת קרקעי,

אליעזר ראובברגר:

אני רוצה לומר לך, שעם כל הכבוד למורים, אולי חוץ מהמנהל, הם לא מוכנים לבוא ברכבת הקלה,

עו"ד אביטל חורף:

רגע,

אליעזר ראובברגר:

גם להם מותר להגיע ברכבת הקלה, זה לא, זה לא עבירה, הוא לא מיוחס.

עו"ד אביטל חורף:

מה שאני מנסה להגיד, מה שאני מנסה להגיד זה דבר אחר, עושים כביש, מרחיבים אותו ולוקחים רוחב כביש כל כך גדול שהמטרה היא גם שיהיה חניות משני צידי הכביש, אחרת אין הצדקה לרחוב כל כך גדול.

אליעזר ראובברגר:

נכון,

עו"ד אביטל חורף:

ואפשר לצמצם את ההפקעה, במובן זה שייתנו הוראה שכאשר מקימים בית ספר כל כך גדול, יעשו תכנון תחבורתי, כמו שנאמר כאן, שכנראה לא נעשה, ויקימו חניון תת קרקעי, כמו שהיום,

אליעזר ראובברגר:

אמר את זה עו"ד בריק, אתה אולי, מחדד קצת. בסדר

עו"ד אביטל חורף:

נכון, זה, רק הדגשה, שתיים זה עמדתנו, בסדר? האזור הזה הוא כמו ש - , אמר חברי הוא מאוד פקוק, אני לא בטוח ואני לא חושב שזה המקום לעשות בית ספר על - אזורי, זה כאילו לתקוע בהם, סליחה שאני אומר, אבל לתקוע באמצע, יש מקומות למיטב הבנתנו, גם צריך לעשות לדבר הזה בדיקה מעמיקה, האם אל מול, מול גורמי החינוך, האם, מה, מה הרעיון לשים שדווקא שמה באמצע,

אליעזר ראובברגר:

למה אתה חושב שהם לא עשו את הבדיקה הזאת?

עו"ד אביטל חורף:

אני אסביר, אני, לי, באמצע קניון הדר, שמה איפה שהלחץ שאין כל, זה אולי המקום הכי פקוק, אולי המקום הכי פקוק בירושלים, שנים על גבי שנים.

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד בטוח שבשכונה שלו יש פקקים, זה המקום הכי פקוק, כי הוא סובל מזה, מה אפשר לעשות?

עו"ד אביטל חורף:

נכון. ולכן לכל הפחות, אני כמובן מתחבר וחוזר על כל מה שחברי אמר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה ברור, אבל ההפקעה של הכביש, איפה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

של החניות בכביש,

עו"ד אביטל חורף:

הכביש האדום, לפחות לצמצם את רוחבו, אין צורך,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

עו"ד אביטל חורף:

אם הכביש הזה הוא רק כביש למיטב הבנתי, מיועד בעצם כדי להגיע לבית ספר, כדי שיהיה אפשר לעשות את הסיבוב, שלא יהיה גודש של תנועה, אולי אחר כך, אני לא יודע, כן, אולי אחר כך יחליטו שעושים במקום אחר.

יהודה פרוידגר:

סיבובית.

עו"ד אביטל חורף:

שיהיה תנועה סיבובית, לכל הפחות אפשר לצמצם את ה - , גם את ההפקעה וגם את רוחבו,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) לרוחב גם בגלל החניות שהם עושים לרוחב.

עו"ד אביטל חורף:

זה בדיוק העניין, עושים שם,

אליעזר ראוכברגר:

על זה הוא קובל,

עו"ד אביטל חורף:

על זה,

עו"ד עודד בריק:

לא, זה לא זה, עושים שם מדרכות, 4 מטר מדרכה כמו,

אליעזר ראוכברגר:

הולכים ילדים, מה אתה רוצה?

עו"ד עודד בריק:

איזה ילדים? איזה ילדים באים לשם?

אליעזר ראוכברגר:

שיצאו מהבית ספר ילכו שמה,

עו"ד עודד בריק:

לא, למה שילכו שמה?

יהודה פרוידגר:

כי שמה,

אליעזר ראוכברגר:

כי זה ילדים מה אתה רוצה? אתה תגיד לילדים מאיפה ללכת? נו מה? זה ילדים.

עו"ד עודד בריק:

זה לפני זה בכל ירושלים צריך מדרכות של 4 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאתה אומר,

יהודה פרוידגר:

זה מה שעושים היום,

אליעזר ראוכברגר:

אפילו היום, 3, 3.5 מטר זה אנחנו מחייבים, זה במקרים חריגים, זה התקן היום.

יהודה פרוידגר:

בכל מקום.

אליעזר ראוכברגר:

היום התקן הוא בין 3 ל – 4 מטר, נכון.

יהודה פרוידגר:

כן,

עו"ד עודד בריק:

(לא ברור) זה אזור שולי אין שם,

יהודה פרוידגר:

לא רוצים בעיר,

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקום, בכל מקום,

עו"ד עודד בריק:

אני רק אסביר,

יהודה פרוידגר:

כמו בעיר לא רוצים שייסעו עם מכוניות.

עו"ד עודד בריק:

צמוד לזה, זה צמוד לפארק המסילה, זה על פארק המסילה אם ילדים רוצים ללכת, יש את כל פארק המסילה שם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יהודה פרוידגר:

שאתה מתלונן עליהם משרתים את מטרת הבנו, שיימאס לאנשים לצאת ברכב פרטי, ושייסעו ברכבות, זהו,

עו"ד עודד בריק:

מטרת הממשלה, לא העירייה.

יהודה פרוידגר:

מטרת הממשלה,

אליעזר ראוכברגר:

מטרת מדינת ישראל,

יהודה פרוידגר:

העירייה,

אליעזר ראוכברגר:

מדינת ישראל,

יהודה פרוידגר:

אתה רק מחזק, את הצורך, את ה - ,

עו"ד אביטל חורף:

אני מבין, ומזה אני,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) אבל,

עו"ד אביטל חורף:

וזה, והיא הנותנת, היא הנותנת שלפחות לאורך ההפקעה הזאתי שמסומנת באדום, כלומר אין סיבה לעשות מקומות חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מי משיב?

ניר קריאל:

רגע אני רוצה, רוצה להשיב, אני רוצה להוסיף על,

אליעזר ראוכברגר:

מה שמך?

ניר קריאל:

מוסיף על בריק, למרות שהוא,

יהודה פרוידגר:

מה השם?

ניר קריאל:

ניר קריאל, תושב השכונה.

יהודה פרוידגר:

ניר קריאל,

אליעזר ראוכברגר:

בשתי מילים, כי מיצינו, גם אנחנו לא ב - , אנחנו יושבים פה כבר מ - 9 בבוקר.

ניר קריאל:

יכולתי לסיים. בית ספר שפע מקור חיים שמיועד למגרש הספציפי הזה, אוקי, מרבית צוות המורים, הוא מחוץ לעיר ירושלים, בסדר? אני הבן שלי לומד שם, אני אשמח שהבית ספר יהיה בשכונה. אבל לטעון שיסתדרו ללא תחבורה, זה אנשים שבאים מחוץ לעיר ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו חניונים בכניסה לעיר,

ניר קריאל:

נכון, אבל בפועל,

אליעזר ראוכברגר:

חנה וסע,

ניר קריאל:

לתקוע, לא יגיעו בחניונים, ואנשים יגיעו, וכשיש, אתמול בערב הייתי שם באסיפת הורים, הסיטואציה מייצרת, סיטואציות בלתי אפשריות, לאנשים שגרים בשכונות האלה, ולכן שמה כל המורים, כל המורים מגיעים עם רכבים, מרביתם באים,

יהודה פרוידגר:

איך היום המורים נכנסים באפשטיין עם המחסום.

ניר קריאל: מה?

יהודה פרוידגר:

היום באפשטיין יש מחסום.

ניר קריאל:

הם מגיעים אבל עם רכבים, הם לא מגיעים ברק"ל, נכון, הם מגיעים או מבנימין או מתקוע, או מבנימין, אתה רוצה אני אשלח לך גם את הזה,

יהודה פרוידגר:

תלמידים של שפע מגיעים ברק"ל, שאומר,

ניר קריאל:

ולכן לא צריך, לכן אמרנו,

יהודה פרוידגר:

חוצים את הכביש בסכנת (לא ברור),

ניר קריאל:

הכול נכון, הכול נכון.

יהודה פרוידגר:

מגיעים לאפשטיין,

ניר קריאל:

אז אמרנו שני דברים, אחד הצוות, הצוות (לא ברור) זה גדול מאוד לכולם, באים כמעט כולם מגיעים מחוץ לעיר, מחוץ לעיר ממקומות שלא נוסעים בחניונים, זה דבר ראשון. כולם באים מעוטף ירושלים שכמעט לא משתמשים בזה, ואם,

אליעזר ראובברגר:

הם יצטרכו לשנות את ההרגלים שלהם ואת אורח חייהם, מה אפשר לעשות?

ניר קריאל:

בסדר, בסדר,

יהודה פרוידגר:

זה לכל אלה של בנימין,

ניר קריאל:

שנייה רגע, ואם אתם צודקים, אתם משפרים את אורח החיים כמו שאמר,

אליעזר ראובברגר:

ייקח זמן, אבל זה לעשות,

ניר קריאל:

בסדר, הכול בסדר, אז אם זה נכון, אנא בטלו בבקשה את הכביש הזה, שלא משרת, כמו שאמרת, תיצרו עוד עומס, לא צריך את זה, הכביש הזה מיותר. ולהגיד שאנשים ילכו שם ברגל, באמת, כנראה שאתם לא גרים,

יהודה פרוידגר:

מה מפריע לכם?

ניר קריאל:

הם מדברים, כמה וכמה, זה אחורה בכלל, זה אחורה, זה החצר האחורית של השכונה, אנשים מהשכונה לא יוצאים, היציאות מהבתים הם לא משם, אנשים מהשכונה לא הולכים, לא הולכים להשתמש בזה. אנשים שבאים מחוץ לשכונה, הולכים או על המסילה שהיא צמודה לשם, או על מקור חיים, זה מרחק של בערך 30, 40 מטר בין מקור חיים, לבין פארק המסילה, אז למה להוסיף עוד כביש? אם אתם רוצים שילכו לשם, אף אחד לא ילך לשם, ובוודאי לא תושבי השכונה. אז אני לא מבין את הצורך של הכביש הזה, למה הכביש הזה, למה צריך כביש על הבתים שלנו, מעבר להפקעות שפוגעות פה באנשים, למה צריך אותו בכלל, אם אתם צודקים וזה רק"ל, ואתם רוצים עוד אז בבקשה אז תוותרו על ה - , תחליטו באיזה צד של הזה.

אליעזר ראובברגר:

טוב, מי משיב?

אוריאל אלבז :

טוב,

אליעזר ראוכברגר :

שמך רק לפרוטוקול בבקשה.

אוריאל אלבז :

כן. איפה הלך הפרוטוקול,

אליעזר ראוכברגר :

הפרוטוקול יש הקלטה, כן,

מיטל שקולניק :

אוריאל, אתה רוצה שאני אפתח את המצגת.

אוריאל אלבז :

מסודרים כן, מאחר ועלו פה הרבה טענות בנושא התנועה חנייה,

אליעזר ראוכברגר :

רק תגיד את תפקידך בבקשה.

אוריאל אלבז :

אוריאל אלבז מנהל אגף תכנון בינוי, מוסדות חינוך, אני מקדם את הפרויקט הזה. יועץ התנועה של הפרויקט נמצא פה, הוא יתייחס להיבטים התנועתיים וסוגיית החנייה. אני אקדים ואומר, שהנושא הזה עלה בשיח מאוד, שיח מתקיים עם השכונה כל הזמן, נעשו שמה כמה שיתופי ציבור, השכונה ביקשה לשמוע בהרחבה, התוכנית שלנו היא נגזרת מתכנון תנועתי רחב גדול, שינויים דרסטיים, שקורים בכל המרחב הזה, כמו שציינת שני קווי רק"ל, ולא רק, צרת הוא חלק מהתפיסה התכנונית של כל המרחב הזה, כשאנחנו באנו לבצע את בית הספר הזה, אז הוחלט שבתושי"ה זה הזמן, לתושי"ה הוחלט שזה הזמן לקדם להשלים את צוות, (לא ברור) כאלו ואחרים, אנחנו יושבים על תפיסת תכנון מאוד מאוד נרחבת, אני אתן פה ליועץ התנועה חיים להתייחס לטענות,

אליעזר ראוכברגר :

אז אולי לפני כן,

אוריאל אלבז :

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תתייחס לנושא הטענה של הסמכות התב"עית, טען עו"ד בריק, שבכלל אין, אין לנו סמכות לדון בתוכנית כזאתי מכוח התוכנית הקיימת מלפני 40 שנה, אלא בהתאם להחלטת וועדת ערר, צריך לעשות פה תוכנית מפורטת חדשה, אם אתה רוצה להכניס כאן כמות כזו של בינוי.

אוריאל אלבז:

אז,

אליעזר ראוכברגר:

אני מקווה שייצגתי אותך נכונה את ה - , את מה שאתה טענת, אז תענה על זה, כי אם, אם בזה, המענה הוא לא מענה, אז כל מה שאנחנו מדברים הוא לא רלוונטי,

אוריאל אלבז:

אז אנחנו, אנחנו ערים למה שעו"ד בריק העלה פה, יש לנו הרבה התנהלות מול וועדת ערר, ואנחנו יודעים מה וועדת הערר מבקשת, ובאיזה מקרים כשאנחנו מסתמכים באמת על תוכנית מתאר 62, היא ישנה, ולא מפורטת, אבל פה הסיטואציה היא אחרת לגמרי, ויש חוות דעת משפטית של הלשכה המשפטית שלנו, שבעצם עונה על הדבר הזה, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

מי חתום על החוות דעת?

מיטל שקולניק:

יניב, ונעשתה גם תוכנית בינוי,

אוריאל אלבז:

יניב, יניב,

אליעזר ראוכברגר:

טיאר.

אוריאל אלבז:

כן, יניב טיאר חתום על חוות הדעת,

אליעזר ראוכברגר:

יניב טיאר?

יהודה פרוידגר:

טיאר, בסדר, בסדר, נו.

מיטל שקולניק:

גם הייתה תוכנית בינוי שאושרה דרך אגב,

עו"ד עודד בריק:

זה לא מופיע בארכיב האופטי, למרות שכתוב שזה נמצא.

מיטל שקולניק:

יש בתוך הארכיב של התב"ע יש תוכנית בינוי מאושרת, חתומה.

אוריאל אלבז:

עיקר הטענה של עו"ד בריק, זה שתוכנית 1718 תוכנית בנייה מפורטת, אבל,

עו"ד עודד בריק:

לא, זה לא נקרא טענתי, כאן הטענה שלי זה מה שאמרתי פה.

אוריאל אלבז:

כן,

עו"ד עודד בריק:

שהתוכנית 3045, אי-אפשר, מה שמבקשים לבנות זה לא מתאים לתוכנית,

אוריאל אלבז:

חוות הדעת קובעת ש - , ש - 3045, מאחר והופקדה לפני ה - 1.1.96, זה תאריך קובע לעניין של הפסיקות בהקשר הזה של מפורט לא מפורט. אז, הפסיקה באחת נהריה, מותר להוציא היתרים מהתוכנית הזאת, ניתן להוציא היתרים מהתוכנית הזאת, יש תוכנית בינוי מאושרת,

אליעזר ראובברגר:

הוא לא טען, הוא לא טען שאי-אפשר להוציא היתרים מהתוכנית.

אוריאל אלבז:

הוא טוען שהיא לא מפורטת.

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא אומר אפשר להוציא היתרים, אבל השאלה מה היקף ההיתר. הוא לא אומר שאי-אפשר להוציא היתר. כרגע במתאר 62 אי-אפשר להוציא מכוחה היתר, השאלה מה,

אוריאל אלבז :

המדיניות הנוכחת היא, זה ברור לכל, המציאות המשתנה מחייבת שימוש בהתאם במגרשים הקיימים. מה שהיה בעת ההיא זה לא מה שמכתיב בעת הזאת, וכשהעת הזאת היא אחרת, ושונה ומחייבת את כולם אותם צרכים, ניתן להוציא מתוקף אותם תוכניות,

אליעזר ראובברגר :

אוריאל, שואלים אותך ככה, ואתה הולך ככה.

אוריאל אלבז :

אוקי,

אליעזר ראובברגר :

גם הוא לא אומר, שמה שהצרכים, כן? או ה - , (לא ברור),

אוריאל אלבז :

כן,

אליעזר ראובברגר :

או צורת הבינוי או היקפי הבינוי של, שנות ה - 80 הם של היום, גם הוא לא אומר את זה, הוא לא אומר תמשיכו לבנות רק בתי ספר של שתי קומות, כמו שבנו אז, הוא אומר אין בעיה, צריך היום בית ספר של 6 קומות, הוא מסכים עם זה. רק אומר, תעשו את זה תוכנית חדשה, זה מה שהוא טוען, זה מה שהוא אומר, למה? בגלל שאז, אתה צריך להתאים את עצמך למה שהיה מקובל אז, אדם שקנה שם דירה, בשנת 80 הוא אמר אוקי, יש ליד הבית מגרש חום, ייבנו לי פה בית ספר שתי קומות, אני יכול לסבול את זה, ואני אקנה את הדירה ליד.

אוריאל אלבז :

כן, נכון,

אליעזר ראובברגר :

אבל אם אתה עכשיו בא לעשות לו 6 קומות, אומר - רגע, רגע, לזה לא הסכמתי לא על דעת זה קניתי את הדירה שלו,

אוריאל אלבז :

איפה נקבע, איפה נקבע ש - ,

אליעזר ראוכברגר :

מה?

אוריאל אלבז :

איפה נקבע ניתן לבנות רק שתי קומות?

אליעזר ראוכברגר :

לא אמרתי, עו"ד בריק אמר.

עו"ד עודד בריק :

נכון.

אליעזר ראוכברגר :

אז שאל אותו, לא, לא, דיברנו על היקפים, שאל אותו יוחנן, דרך אגב שאל אותו יוחנן שאלה נכונה,

אוריאל אלבז :

כן,

אליעזר ראוכברגר :

ואם הוא מסכים שתי קומות, שכל אחד זה יהיה 4500 מטר. ואז שתי קומות ואתה מגיע עוד פעם ל – 9000, שאלתי אותו השאלה, אגב הוא לא ענה על זה, אבל לא משנה.

עו"ד עודד בריק :

זה מתאים לתב"ע,

אליעזר ראוכברגר :

מה?

עו"ד עודד בריק :

זה מתאים לתוכנית, זה לא מה שעושים עכשיו, זה מתאים,

אליעזר ראוכברגר :

אבל הוא שאל אותך, לזה לא תתנגד. לא ענית.

עו"ד עודד בריק:

שוב אני אסביר, מבחינה תחבורתית, יש לי עדיין את הבעיה, אבל אז,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, תב"עית, דיברתי תב"עית,

עו"ד עודד בריק:

אז אני לא אוכל לטעון שזה לא מתאים לתוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זאת אומרת לזה אתה מסכים, מבחינת הנחיות התב"ע,

עו"ד עודד בריק:

וזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק בטענות האחרות, כן, ברור.

עו"ד עודד בריק:

רק את הבניין הזה וזהו,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור.

חיים כהן:

כל המגרש.

אוריאל אלבז:

בקיצור יש את תוכנית 3045, שהיא מאוחרת,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, תקשיבי, (לא ברור),

אוריאל אלבז:

יש תוכנית בינוי מאושרת, תוכנית 457/ב, שמגדירה את כל הנושא של המסות פה, בחנייה, מתייחסת לכל ההיבטים האלו, בהתאם לכך, אנחנו קידמנו את ההיתר, חוות דעת המשפטית קובעת, שניתן להוציא את ההיתרים לאור התקפיות של התוכניות האלה, ועל פי זה אנחנו, וע"פ זה אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

רק אני חייב לתקן אותך, זה רוחבי,

אוריאל אלבז:

כן,

יוחנן וייצמן:

457/ב, אי-אפשר להתייחס אליה כתוכנית מאושרת, אנחנו סיכמנו שהתוכניות האלה, הוועדה באמת מאשרת אותה,

אוריאל אלבז:

כן,

יוחנן וייצמן:

בכפוף לזה שהיא תפורסם ביחד עם ההיתר, וכעת אנחנו דנים בה. זה לא ש – 457 היא תוכנית, וכעת אנחנו פה,

אוריאל אלבז:

על פיה,

יוחנן וייצמן:

פועלים על פיה, אנחנו כעת דנים גם ב – 457 בעצם.

אוריאל אלבז:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, אז לכן, בבסיס אין פה תוכנית מאושרת,

אוריאל אלבז:

ולכן אנחנו נמצאים כאן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו דנים ב – 3045 זה בסדר, אתה צודק, אבל לא 457,

עו"ד עודד בריק:

לא, זה לא תוכנית מפורטת בכלל, זה תוכנית בינוי, זה מה שאני, יש משהו אחר,

יהודה פרוידגר:

שלמרות שזה לא מפורט שמה,

אוריאל אלבז:

תוכנית בינוי היא קובעת את ה - , את כל ה - ,

עו"ד עודד בריק:

זה לא תוכנית מפורטת שמפקדים אותה, תוכנית בינוי לפי כל הפסיקה, זה משהו אחר, זה משהו פנימי, (לא ברור)

יואל שבת:

מה?

עו"ד עודד בריק:

זה לא משהו שמתפרסם לציבור,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, כן מתפרסם תוכנית בינוי מתפרסם.

יוחנן וייצמן:

דנים בה כעת, דנים בה כעת.

עו"ד עודד בריק:

אבל לא במובן של תוכנית מפורטת, זה לא נחשב,

יוחנן וייצמן:

אתה דיברת כעת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה ברור,

יוחנן וייצמן:

מבחינתנו אתה דיברת נגד 457,

אליעזר ראובברגר:

בעצם אני אגיד, אני אגיד משהו כזה, וועדת ערר, מה שאפשרה לנו זה בעצם, שלו אופציות, או כן לבנות לפי מתאר, זה משהו מינורי, או משהו קצת יותר גדול, שזה עם תוכנית בינוי, או משהו עוד יותר גדול, שזה צריך תוכנית מפורטת, זה שלושת האפשרויות שנעמדו בפנינו ע"י וועדת ערר.

ניר קריאל:

התוכנית הזאת, אחת משלוש אלה, רק להבין?

אליעזר ראובברגר:

ככה הוא טוען, הוא טוען לפי החוות דעת של יניב טיאר. כן,

יהודה פרוידיגר:

ראית את החוות דעת?

אליעזר ראובברגר:

טוב,

אוריאל אלבז:

לעניין הזה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

אני לא יודע, מקודם, שיניב טיאר מגיע לוועדת ערר, (לא ברור) לא קוראים את זה, רואים שזה השם. זה לא רלוונטי.

אוריאל אלבז:

כן, לייזר,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אוריאל אלבז :

זה לעניין ההיבט הסטטוטורי, אתה ביקשת שנתייחס, לעוד?

אליעזר ראובברגר :

כן, כן, בסדר, בסדר. תמשיך עכשיו הלאה, או היועץ תנועה בבקשה.

אוריאל אלבז :

אז בבקשה חיים, בוא,

אליעזר ראובברגר :

כן, רק את שמך לפרוטוקול, ותציג לנו את ה - , המענה שלך.

חיים פלאי :

חיים פלאי, משרד מערכות תחבורה ירושלים, מתכנן תנועה פה בפרויקט, עבור חברת מוריה, תחום הבינוי. נאמר פה על, על הגעה לבית ספר באמצע, באמצעים שונים, באמצעי תחבורה שונים. באמת, אני אומר שזה תפיסה תכנונית שהעירייה מעודדת אותה, והולכת אותה, זאת אומרת יש פה קו רכבת קלה סמוך, לבית ספר, קו רכבת קלה, זה אם הוא יראה את התוכנית,

מיטל שקולניק :

יש לכם את זה במצגת או שאני אראה את זה בתוכנית פה?

חיים פלאי :

אני חושב שרואים, רואים חלק, אפשר יהיה להסביר,

יהודה פרוידגר :

במצגת, בשקופית.

חיים פלאי :

הקו רכבת קלה, שעובר שמה,

יהודה פרוידגר :

(לא ברור) התוכנית הראשונה,

מיטל שקולניק :

עוזר לך?

חיים פלאי:

זה גם בסדר,

מיטל שקולניק:

נוכל גם לפתוח את זה,

יהודה פרוידגר:

הנה הנה רואים את הרכבת נו,

חיים פלאי:

הקו רכבת קלה ש - , ייסע על הרחוב ש - , על הקטע, שהזכירו, שסוללים אותו, במקביל לפארק המסילה יהיה לו שם תחנה, באמת יוכלו לרדת שם תלמידים, ללכת לאורך פארק המסילה, ולהגיע לחצייה ולהיכנס ל - , מהצד הצפוני, איפה שמתוכננת הכניסה לבית הספר, זה שירות מצוין לתלמידים, למורים, לאנשי צוות אחרים בבית ספר, שירות מצוין, וגם רחוב פייר קניג שהוא סמוך, גם פה יש רכבת קלה, וגם שם אפשר להגיע בקווים אחרים, מאזורים אחרים בעיר, גם שם אפשר יהיה להגיע ולשבת, ודרך להגיע לבית ספר. ולא רק זה אנחנו אומרים, גם יש פה, שביל אופניים מאוד יפה, ויש גם עוד תוכניות לעוד, יש שם נעשים עוד, עוד בדיקות לעוד הוספת שביל אופניים בשכונת מקור חיים, באזור תעשייה תלפיות, אז גם יש פה שביל אופניים, בפארק המסילה שגם הוא מאוד מזמין בעצם תלמידים, בטח נערים בגיל 12 עד 18.

יהודה פרוידגר:

הכול כל כך טוב,

חיים פלאי:

יופי של דבר בשבילם להגיע,

ניר קריאל:

מחצית מתלמידי שפע,

חיים פלאי:

רגע,

ניר קריאל:

לא גרים בירושלים,

חיים פלאי:

רגע, יופי של דבר בשבילהם להגיע לבית ספר. אוקי. אני לא יודע מי לומד בשפ"ע. ואני חושב, אני חושב כשבית ספר משנה מקום שלו, אנחנו לא יכולים לדעת, מי התלמידים שם, ומאיפה הם מגיעים.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת אדוני,

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

סליחה,

אליעזר ראובברגר:

כן, בבקשה.

חיים פלאי:

אנחנו איתכם, יש פה אפשרות שונות להגעה, יש גם תלמידים שיגיעו ברגל, יש גם תלמידים שהבית ספר נמצא אכן ביניהם, ברגע שהבית ספר.

אליעזר ראובברגר:

מי שירד מהרכבת הקלה יגיע,

חיים פלאי:

ברגע שבית ספר קרוב לבית, זה מעודד תלמידים וגם בלבחור בבית ספר הזה, מעודד הורים לבחור בבית ספר הזה. אז שוב, יש פה תלמידים גילאי 12 עד 18, התברכתי גם בילדים בגילאים האלה עכשיו. יכולים, יכולים להגיע פה בכמה אפשרויות. יחד עם זה יש פה עוד אפשרות בעצם ש – , יש פה כאלה ש - , יגיעו למקום, תוך כדי שימוש ברכב פרטי, כלומר יהיו הורים שיקפיצו לפה את הילדים שלהם בבית ספר, בבית ספר בבוקר. ו - , ואנחנו בעצם רוצים לשמור גם את האפשרות הזאת, ורוצים גם לשמור את האפשרות של, ילדים שמגיעים בהסעה, הסעה כזאת זה יכול להיות מיניבוס של 19 מקומות, זה יכול להיות אוטובוס, של 50 מקומות, אבל גם אפשרויות האלה בעצם נשמרות של הגעה של תלמידים לבית ספר. עכשיו יש הנחיות לתכנון, יש הנחיות לתכנון, הנחיות לתכנון יש הנחיות גם חוץ מהנחיות לתכנון של, רחובות של ערים, יש גם הנחיות מפורשות לתכנון של תנועה בצמוד למוסדות חינוך, ובעצם כשמתכננים תוכנית וגם מי שבדק את התוכניות שלנו צריך לאשר אותן, וזה הגורמים פה בעירייה, ומשטרה, אז גם הם בודקים את הדברים האלה ורואים את ההיצמדות להנחיות. וההנחיות האלה בעצם, מחייבות שיהיה אפשרות להוריד תלמידים מרכב

במפרץ שהוא צמוד לדופן של בית הספר, ואוטובוס או הסעה שיכולה להוריד תלמידים באופן שהיא צמודה לבית ספר. עכשיו אני אגלה פה גם משהו, כשאני בשלבים מוקדמים יותר של התכנון. אני מול העירייה, ומול אחרים ניסיתי להניא מהתוספת של הכביש הזה, ניסיתי להוריד אותם מזה. ואני לא מתלהב מ - , סלילת כבישים חדשים, נגיד ככה, בירושלים, אבל כדי לעמוד בהנחיות, וכדי שאפשר יהיה שוב להגיע עם רכב, ועם הסעה לבית הספר אנחנו חייבים את אותה דופן שהיא מצפון לבית ספר, והיא צמודה, שבה רכבים יכולים להגיע ולהוריד תלמידים או הסעה יכולה להגיע ולהוריד תלמידים, אבל אני רוצה לראות תנועה שם יותר כאילו מקרוב.

יוחנן וייצמן:

ממש לא נעים לי, אנחנו מדברים על ילדים על – יסודי, מה אני צריך להיצמד לדופן של בית ספר?

חיים פלאי:

שנייה רגע אני,

מיטל שקולניק:

במצגת או ב - ,

חיים פלאי:

יש בעצם, יש בעצם

יהודה פרוידגר:

לא, הם על – יסודי, הם ז' עד יב', אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסוף הם יכולים לשנות את הייעוד של,

יהודה פרוידגר:

נכון, גם בסוף מעל זה, אומרים שרוצים לבנות גם בית ספר יסודי,

יוחנן וייצמן:

על יד זה, זה ליד זה, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

גם גני ילדים,

עו"ד עודד בריק:

שנים היה בית ספר,

יהודה פרוידגר:

גם זה.

חיים פלאי:

עכשיו,

עו"ד עודד בריק:

את הכביש,

אליעזר ראוכברגר:

אוריאל, סליחה שאני שואל, יש הרשאה לבית הספר הזה?

אוריאל אלבז:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מלאה? מה?

אוריאל אלבז:

9, לא זוכר להגיד לך אם להבא, קיבלנו הרשאה כן.

חיים פלאי:

עכשיו כמובן יודעים כולם יש פה קודם כל זכות דרך קיימת של הרחוב, אוקי. ובעצם ה - , בוא נגיד שאם אנחנו מסתכלים על המערכת תנועתית הקיימת היום, אז יש לו ככה, יש לו, ואנחנו עכשיו מדברים על רכב, שמנו דיברנו על רכבת קלה, דיברנו על הליכה, דיברנו על אופניים, עכשיו אנחנו מדברים על דבר שגם לא צריך לדאוג, כלומר אי-אפשר להגיד שזה לא צריך בכלל, אפשר להגיד להתווכח באיזה מינונים, אבל בעצם גם אנחנו רוצים לשמור על אפשרות, או אנחנו מחויבים, שוב לפי הנחיות לתכנון, לשמור על אפשרות של הורדת תלמידים בצמוד ל - , למגרש פה. ויש פה מגרש שיושב על הצומת של רחוב צרת, עם רחוב מקור חיים, שעולה עוד יותר למעלה לרחוב פייר קניג. עכשיו בעצם מה קורה, אם אנחנו לא, לא, תיכף אני, אנחנו, מביאים בתוכנית שלנו סלילה של רחוב צרת, הסדרה של זכות דרך קיימת, ובעצם חיבור של חלקים שלו שהם כן פעילים, יש שם תנועת רכבים גם היום, היא רק לא מוסדרת, חלק עם אספלט, חלק עם, עם בדרכי עפר, אבל יש שם הגעה,

ניר קריאל:

זה לא כביש, סליחה, לא,

חיים פלאי:

יש שם הגעה, יש שם הגעה, ויש שם שימוש ברכב,

עו"ד עודד בריק:

חונים שם אנשים.

חיים פלאי:

ובאה העירייה ואמרה אנחנו רוצים, אחד, לעשות גישה תקינה, ולפי הנחיות לבית ספר ולבית ספר
עתידי שייבנה פה, והשני זה כאילו לבוא ולממש זכות דרך ולעשות אותה מסודרת. ועכשיו, אז כל
כך בעצם מה שקורה זה, ש - , לא רואים את זה ברור, אנחנו,

מיטל שקולניק:

אתה רוצה שאני אפתח את ההרמוניקה?

חיים פלאי:

אנחנו, לא, עזבי, אנחנו, רואים פה את החיצים השחורים, וצמוד לבית ספר רואים יש, עשינו שם
איזה שהוא מין מעגל תנועה קטן, שבעצם רכב פרטי, יכול להגיע מהצומת למעלה, למקור חיים
להיכנס שם, לעשות את הסיבוב להוריד את התלמידים ב - , את הילדים שלו, במפרץ צמוד לבית
ספר, אולי אני אקח את העכבר, אז אני אראה את זה,

ניר קריאל:

לא חייב להמשיך צפונה.

חיים פלאי:

הוא יכול להגיע פה לצומת כאן, לרדת לעשות את הסיבוב פה במעגל, (לא ברור) מה קורה בבתי,
ברחובות אחרים שאין בהם את הדבר הזה, אוקי, רחובות אחרים שאין בהם את המעגל הזה, ואת
האפשרות הזאת, מה קורה? באים הורים, ולפי הכיוון שמסתדר להם עם הנסיעה, אז הם מורידים
את התלמיד, ואז אם הם צריכים הם חוזרים עכשיו חזרה עושים פרסה, ואז כשעושים את הפרסה,
כל ההורים האחרים בשעת השיא של ה - , בין 10 ל - 8, לרבע ל - 8, ל - 8 ורבע, עומדים, ומחכים
עד שהזה, אז פה עשינו, הסדרה עם ה - , מעגל הקטנצ'יק הזה שמאפשר את התמרון פה בעצם,
ועושה את זה, אם לא נסדיר את זה. מה יקרה בעצם? נשאיר את ה - , נגיד שנשאיר את המערכת
הקיימת כמו שהיא, אז אם יבואו ויעמידו אחד נוריד כאן כאילו ליד הזה, ותלמידים צריכים
לחצות את הבית ספר, אחד יוריד כאן, אחד יוריד כאן, יהיה פה הרבה בעצם תנועות שהן לא
מסודרות, לא פתוחות, ולא עומדות בהנחיות, ולכן בעצם היה צורך לייצר קודם כל אני אומר את

אותו קטע קטן פה של החיבור, לבוא שרובו כן סלול, לבוא לעשות את זה מסודר יותר, ולאפשר את האפשרות תמרון הזאת, זה במה שנוגע לרכב פרטי. כשמדברים על רכב הסעה שצריך לבוא, ולהוריד פה תלמידים, רכב הסעה לא יכול לעשות את זה, רכב לא יכול לעמוד כאן, כי אין לו מערכת משלימה תנועתית, הוא לא יכול לעמוד כאן, כי הוא לא עומד בהנחיות כי תלמידים יצטרכו לחצות צמתים, והוא יכול לעמוד כאן או כאן, כי הוא לא יוכל בעצם להסתובב, לכן בעצם, אמרה עלתה הדרישה של בואו כאילו נממש את זכות הדרך הקיימת, יש פה רחוב פעיל, יש פה רחוב פעיל, יש פה שוב אמרו שזה לא כביש זה לא אספלט, זה נכון, יש פה שביל עפר שנוסעות בו מכוניות, ומשתמשים בו, ואמרה העירייה בואו נממש עכשיו את הזכות דרך שיש, נסדיר פה כביש, ובכביש הזה, בעצם אפשר יהיה, עם אוטובוסים עם רכבי הסעה, להגיע להיצמד פה לדופן לפי התקן, לפי ההנחיות, ולהוריד תלמידים בצורה בטוחה, וגם הורים, הורים שיגיעו מכאן, יוכלו גם הם לבוא,

אוריאל אלבז :

אני בהשלמה למה שאתה אומר, אני רוצה לסכם, ולקצר לחברי הוועדה, כי אני לא בטוח עד כמה, הדברים נשמעים. הבית ספר הזה הוא לא בית ספר חדש שיקום מתי שהוא, זה בית ספר קיים פועל, אנחנו יודעים מה דפוסי ההתנהלות בו היום במקום מאוד מאוד מצומצם, היום שאין לו לא חנייה, ו - , אין גם הסעות.

אליעזר ראוכברגר :

זה מה שיש היום בבית ספר?

אוריאל אלבז :

הבית ספר נמצא היום ב - ,

אליעזר ראוכברגר :

איפה הוא נמצא כולם יודעים, כמה תלמידים יש בו היום?

אוריאל אלבז :

כמה תלמידים יהיו בבית ספר?

אליעזר ראוכברגר :

כמה תלמידים יש היום? שאלתי, מה? עברית.

אוריאל אלבז :

בסביבות נדמה לי 550, 600 תלמידים.

אליעזר ראוכברגר :

היום?

אוריאל אלבז :

כן. זה בית ספר על - יסודי, אין בו הסעות, לא (לא ברור) בהסעות. אנחנו עומדים בתקנים הדרישות של מפרצי העלאה הורדה, עצירה של אוטובוסים לא בגלל שידוע שיש, אלא כי זאת המדיניות, גם אם יש טיול פעמיים בשנה, אז הדרישה היא שאוטובוסים יוכלו להחנות בסמוך אל בית הספר, ולאפשר את האירוע שקורה פעם או פעמיים בשנה, הבית ספר הזה לא פועל עם הסעות, ילדים בוגרים, המציאות של הורים שמביאים, היא אנחנו יודעים היום ש – 90% מהילדים מגיעים באופן עצמאי לחלוטין, במציאות שאנחנו נמצאים, הבית ספר הזה יפגוש עם שתי קווי רכבת קלה, שבילי אופניים וכולה, הגעה פה תהיה פה ברמה של כמעט מאה אחוז עצמאית, זה ילדים,

אליעזר ראובברגר :

בסדר, אז הוא שאל אותך אם ככה למה אתה צריך את הרחוב, ואם אתה צריך, למה לא תצמצם את רוחבו, במקום לעשות שם חניות, כי יבואו כולם עם אופניים,

אוריאל אלבז :

אז זה,

אליעזר ראובברגר :

ברכבת הקלה, או בכל דרך אחרת, ולא באוטובוסים.

אוריאל אלבז :

א', אנחנו לא הפקרנו את הרחוב לכבוד האירוע,

אליעזר ראובברגר :

לא מה?

אוריאל אלבז :

לא הפקרנו את הרחוב, הוא לא מופקר לצורך העניין, הוא יש שמה הפקעה מאוד קטנה, שלא נעשתה בעבר, והושלמה עכשיו. הרחוב הזה,

ניר קריאל :

מה זאת אומרת? שמה? מה זה הפקעה שלו?

יוחנן וייצמן :

הפקעה היא תב"עית.

יהודה פרוידגר:

הפקעה שם.

עמנואל אלבו:

אבל התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

התב"ע היא כבר קבעה שיש שם להפקיע,

יוחנן וייצמן:

ההפקעה היא 200 שנה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אז מה? אז מה? הוא מפקיע לפי תב"ע, למה לא? זה זכותם המלאה,

יוחנן וייצמן:

כל היום עושים את זה,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? זה דברים שבכל יום.

עו"ד עודד בריק:

גם אם לא צריך סתם להפקיע?

אוריאל אלבו:

התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אם לא צריך לפי 149, או שתתבע בית משפט ביטול הפקעה, לא יודע,

עו"ד עודד בריק:

אני אדבר בתורי,

אליעזר ראוכברגר:

זכותנו המלאה אבל,

עו"ד עודד בריק:

זכותנו זה,

אליעזר ראובברגר:

בוודאי זה הפקעה תב"עית, מה השאלה בכלל? הפקעה לפי תב"ע, זה דברים שעושים פה בכל יום.

עו"ד עודד בריק:

אני אתייחס לזה.

אליעזר ראובברגר:

טוב.

חיים פלאי:

אני אגיד לכביש הזה יש תפקיד גם מבחינת השכונה, כי בעצם יש פה בתים, מגרשים רצו יפה בתצלום אוויר, ש - , יש כאלה שהיום נכנסים דרך שם לבתים, לבתים שלכם לחניונים שלהם, ויש אחרים שגם כן מתוכננים, יש פה מדרון קל, ותמיד כשבאים לבנות, המתכנן באופן, עם האדריכל, המתכנן תנועה שלו הוא באופן טבעי, הם רוצים תמיד להיכנס מהאזור הנמוך, אל החניות ולכן בדרך כלל הגישה שם תהיה כאילו מהצד, באותו כביש עכשיו אחורי, זאת אומרת יש לו תפקיד, שהוא גם לא לתפקיד לבית ספר,

אוריאל אלבז:

לגמרי.

חיים פלאי:

בסוף אני אומר שוב, אני חוזר על דברים, יש פה איזה שהוא איזון שצריך להיות בין מערכות, מערכת, לא במערכות, המערכת תחבורה פה תנועה צריכה להיות מאוזנת, אמרנו יש פה הגעה אפשרית באופניים, ברכבת הקלה, (לא ברור) צריך לשמור, מחויבים לשמור גם על אותו גישה תנועתית, אני לא חושב שזה יהיה פעמיים בשנה.

אליעזר ראובברגר:

למה אתה לא יכול לעשות שמה חנייה תת-קרקעית?

חיים פלאי:

אני, תראה, שוב, החנייה פה שיש פה גם, אני אגיד שגם בעניין החנייה, יש פה איזה שהוא איזון, זאת אומרת אתה מצד אחד, אומר רגע, אם אני עם תקנים ואני רוצה ללכת ולעמוד בתקנים, ויש לי פה ככה וככה כיתות, ויש הנחיות, אז אני צריך לעשות כמות גדולה של חניות, יהיה מכפלות, אמרו

פה 48, זה לא 48, זה מספרים נמוכים יותר. אבל בכל אופן, בסוף יגיעו לפה איזה שהוא איזון בין ה - , בין גושים נגיד אפשריים, לבין רצון של, העירייה לנהל את (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

את החנייה תת קרקעית לבית ספר היסודי?

חיים פלאי:

רצון, שנייה, רצון לנהל את הביקושים, ולהגיד אוקי, אנחנו רוצים לכוון גם הורים, גם אנשי סגל, גם עובדים, לבוא ולהגיע להשתמש באמצעים אחרים, ולא באוטו, ולכן כאילו יש איזה שהוא אפשרות לעירייה, לבוא ולהחליט שאנחנו, מצמצמים את ה - , את הדרישה לחנייה.

אוריאל אלבז:

הדעה,

חיים פלאי:

הדרישה לחנייה היא בלתי סופית, היא לא בהכרח תיתפס ע"י,

אליעזר ראובברגר:

בוא נאמר שזה לגבי הבית ספר העל – יסודי, אבל מתוכנן שם גם בית ספר יסודי, אתה רוצה להציג פה שאתה תשלים את הצרכי חנייה,

חיים פלאי:

אני לא,

אליעזר ראובברגר:

שיבנו את הבית ספר היסודי?

אוריאל אלבז:

לייזר, אנחנו, אנחנו כמו שאתה יודע, אנחנו עובדים מול תושי"ה ופועלים ע"פ ההנחיות שלהם, וכשאנחנו מגיעים לפה, עם אותה הפחתה, זה לגמרי ע"פ מדיניות תושי"ה, ולא בגלל שאנחנו החלטנו לעצמו ש – 12 מספיק לאירוע הזה. המדיניות של תושי"ה בוודאי, ובוודאי, ולא רק של תושי"ה. המדיניות העירייה, הגעה של הרכבת הקלה צריכה לשנות לחלוטין את כל הרגלי התנועה, החנייה ושימוש ברכב פרטי וכולה, וכולה, וזה,

אליעזר ראובברגר:

גם לילד בכיתה א'?

אוריאל אלבז :

ילד בכיתה א',

אליעזר ראוכברגר :

גם לילד בכיתה א' לדעתך?

אוריאל אלבז :

בתי ספר יסודיים, לא יצויר כן, ואנחנו יודעים שהאזור הזה הולך, הולך לציפוף, הבתי ספר יסודיים, בדרך כלל הם שכונתיים, גם אם הרישום שלהם פתוח, אבל הם שכונתיים, ורוב ההגעה שאנחנו מנתחים היום ובודקים ורואים, כי הגעה שהיא, הגעה רגלית, מעט מאוד הורים נכנסים לאירוע הזה, למעט פתיחת שנה, כיתה א', הרגלים שמהר מאוד מסתיימים, ההגעה היא בעיקר הגעה רגלית, ואנחנו רואים את זה בכל מקום שאנחנו עושים.

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

אוריאל אלבז :

עכשיו כשנגיע לתכנון של הבית ספר יסודי, אותם הנחיות שתושי"ה תקבע לאירוע הזה, מבחינת חנייה וכולה, זה מה שאנחנו נידרש לעשות. אבל זה לגמרי תואם, תואמת את מדיניות העירייה.

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

עו"ד עודד בריק :

אפשר?

אליעזר ראוכברגר :

כן,

עו"ד עודד בריק :

כן, אז קודם כל לעניין של תוכנית מפורטת שצוטטה כאן חוות הדעת לגבי,

אליעזר ראוכברגר :

אילנית, עדיין צריך,

עו"ד עודד בריק :

תיקון של 1996, אז אני שוב אומר, אני מקריא לכם פה את ההחלטה בעניין אסולין שמר אלבו מכיר אותה בוודאי, גם שמה התוכניות היו לא פני 96, ונאמר בצורה ברורה, שגם במצב כזה, צריך כמו שאמרתי תוכנית שמתאימה למצב כמו שהיה כשאישרו את התוכנית כאן בתחילת שנות ה-80. ולכן זה לא מתאים ואי-אפשר לאשר את זה.

יוחנן וייצמן:

שטחים או לא על השטחים?

עו"ד עודד בריק:

מה? כן,

יוחנן וייצמן:

לאסולין היה שטחים גם?

עו"ד עודד בריק:

לאסולין, אני חושב שכן, אני, לא, אני אומר על העיקרון, העיקרון אמר,

יוחנן וייצמן:

זה חשוב.

עו"ד עודד בריק:

לא, העיקרון אמר שצריך להתאים את זה לאיך שזה היה בשנות ה-80 בעת שאישרו את התוכנית. זה אסולין, זה דבר ראשון, דבר שני, לגבי, לגבי הכביש, אנחנו שמענו פה בצורה ברורה אין הסעות, אין אוטובוסים, אין כלום, אז נכון שהכביש הזה נמצא בתב"ע מ- , מלפני 40 שנה, כ- , אפשרות להפקעה, אבל לפי הפסיקה, הפקעה זה משהו שפוגע בקניין, וצריך לעשות אותו רק כשצריך, ובמידה הכי פחותה שצריך, כאן חד-משמעית, א', בצורה ברורה נאמר שכל הכביש.

יוחנן וייצמן:

מה יש בשטח הזה, (לא ברור) דווקא?

עו"ד עודד בריק:

שביל עפר עם איזה סלילה,

יוחנן וייצמן:

לא נכנסים לחצרות בתים.

ניר קריאל:

כן,

עו"ד עודד בריק:

נכנסים,

ניר קריאל:

נכנסים,

עו"ד עודד בריק:

בהפקעה לוקחים מהבתים הנה, יש לנו גם הליכים בעניין הזה של ההפקעה, חותכים בתים של אנשים, כשצמוד לזה כביש המסילה, דרך המסילה צמוד, 20 מטר משמה מקור חיים, סוללים כביש, שאין בו צורך. אנחנו ישבנו ושמענו פה, אין צורך, אין צורך, רכב פרטי אין בעיה, שיגיע מלמעלה, כמו שנאמר כאן עם הכיכר, אין בעיה, גם נאמר כאן שוב, מאה אחוז מהתלמידים כנראה הולכים להגיע ברק"ל ובאופניים. אז בשביל מה לעשות הפקעה? 40 שנה לא הפקיעו, עכשיו מפקיעים בשביל זה, ולא צריך את זה, אין הצדקה, זה פגיעה קניינית בלי מוצדקות, זה שזה מופיע, לא אומר שצריך לממש את זה עכשיו, ולהפקיע.

אליעזר ראובברגר:

היתר כוללת בקשה להפקעה?

עו"ד עודד בריק:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אליעזר ראובברגר:

בנפרד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בנפרד,

אליעזר ראובברגר:

בנפרד, תוכל להתנגד אז.

מיכל בש:

אני רק אחדד,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יכול להתנגד,

מיכל בש:

הוא לא חלק מההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, אנחנו נשלח (לא ברור) בטח.

עו"ד עודד בריק:

לא, אני אומר ההפקעה מתנהל במקביל, יש לנו גם הליכים בעניין הזה. אבל אנחנו יושבים פה, תראה, הנה בפרוטוקול של ההפקעה שישבו עם התושבים שיש לי כאן, אמרו זה מיועד ככביש גישה לבית ספר, בשביל האוטובוסים וההסעות, עכשיו אנחנו יושבים פה ושומעים חד-משמעית אין אוטובוסים, אין הסעות, אין כלום, סתם ההפקעה. לוקחים לאנשים חצרות, סוללים ליד הבית שלהם כביש.

אליעזר ראוכברגר:

כמה מתוך ההפקעה זה מפרטי, באחוזים.

עו"ד עודד בריק:

אני לא יודע, כל אחד לוקחים, איזה 20 מטר, להם לוקחים 40%.

עו"ד אביטל חורף:

המון המון 35, 40,

עו"ד עודד בריק:

לוקחים המון,

מיכל בש:

אני רק אחדד ואומר, שהכביש הוא לא חלק,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך בבקשה.

מיכל בש:

מיכל בש.

אליעזר ראוכברגר:

ואת?

מיכל בש:

מנהלת הפרויקט.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

מיכל בש:

הכביש הוא לא חלק מההיתר, זאת אומרת ההיתר של בית ספר זה בנפרד מהכביש, והכביש הוא פשוט משרת כרגע את ה - , אבל הוא לא חלק מהוצאת ההיתר, זאת אומרת כל ההפקעה מה שקורה בכביש, הוא לא שייך להיתר עצמו של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה בנפרד, בסדר. שיבוא הפקעה הוא יכול גם להתנגד להפקעה.

מיכל בש:

בסדר, אני רק,

עו"ד עודד בריק:

לא, ההפקעה כבר מבוצעת, עכשיו בדיוק עכשיו הם עושים את זה במקביל.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא מבוצעת? הייתה החלטת וועדה להפקיע?

עו"ד עודד בריק:

הייתה החלטה,

אליעזר ראוכברגר:

לא בשנת ה - 80,

עו"ד עודד בריק:

לא, הייתה החלטה, כן, כן,

ניר קריאל:

ב – 24.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו?

עו"ד עודד בריק:

כן.

יוחנן וייצמן:

מה 5.7 כאילו?

אליעזר ראוכברגר:

5.7?

עו"ד עודד בריק:

כן, 5.7 הכול, הייתה החלטה ואנחנו, א' הכביש באמת, 12 מטר (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גם 19?

עו"ד עודד בריק:

לא, א' רחב מאוד מיותר, 12 מטר שם זה הזוי, אף אחד לא השתמש בו. אבל כשאנחנו שומעים שבעצם כל המטרה שסיפרו לנו, ולצורך הסעות ואוטובוסים לבית ספר, זה מה שהם אמרו חד-משמעית,

מיכל בש:

עוד דבר,

ניר קריאל:

זה מה שנאמר,

עו"ד עודד בריק:

מסתבר שזה,

מיכל בש:

עוד דבר,

עו"ד עודד בריק:

הנה אני אקריא, מתוך זה, מה זאת אומרת? זה לצורך הפרויקט, הסדרת דרך לבית ספר.

יוחנן וייצמן:

אבל עו"ד בריק, באמת אני שואל את זה בתמימות,

עו"ד עודד בריק:

כן,

יוחנן וייצמן:

עשו תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אצלך הכול בתמימות,

יוחנן וייצמן:

עשו תב"ע, לפני 40 שנה, בתב"ע הזאתי ביקשו לעשות כביש לצורך בית ספר,

דובר לא מזוהה:

לא, לא, מה זה לצורך בית ספר?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין בתב"ע הזאתי,

יוחנן וייצמן:

לא, התב"ע, השטח הזה חוס, לא, התב"ע הזאתי ביקשה הפקעה לדרך. נכון?

ניר קריאל:

כן,

יוחנן וייצמן:

הדרך הזאתי למה היה אמור, למי היה אמור לשמש גם למגרש החוס, שעדיין לא, התבי"ע עדיין עוד לא בנתה בו. אז הכול בסדר.

עו"ד עודד בריק:

חשבו אז, לא, אבל עכשיו כשבאים להפקיע מבחינה קניינית הפקעה זה משהו, הפקעה זה משהו שמשמשים,

יוחנן וייצמן:

לצורך, אתה עושה,

אליעזר ראוכברגר:

לצורך דרך,

יוחנן וייצמן:

זה חלק מהתב"ע.

עו"ד עודד בריק:

אני אגיד לאדוני, אז לדעתי אף אחד לא חשב על פארק המסילה, ולא על הרק"ל, לא ידעו את כל הדברים האלה, אם לא היה את כל הדברים, לא רק"ל, לא כביש הפרסה, לא פייר קניג גם לקהל, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, סביר לגמרי,

עו"ד עודד בריק:

לא היה כלום,

אליעזר ראוכברגר:

סביר,

עו"ד עודד בריק:

באמת 40 שנה לא נגעו בזה. עכשיו לפי הפסיקה זה אנחנו יודעים, הפקעה זה משהו שצריך לעשות במידתיות, רק אם חייבים, לצורך ציבורי אמיתי ממשי עכשיו, אנחנו ישבנו ושמענו אין צורך, אין צורך.

אליעזר ראוכברגר:

מתוך הבית ספר?

עו"ד עודד בריק:

כן, בית ספר.

אליעזר ראוכברגר:

לצרכים שכונתיים נוספים, זה מה שנאמר.

עו"ד עודד בריק:

לא,

ניר קריאל:

מה הצרכים, שיסבירו מה הצרכים?

עו"ד עודד בריק:

אין כלום, 40 שנה לא נוסעים שם, אין כלום.

אוריאל אלבז:

אנחנו לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא עכשיו, זה לא נידון, סליחה, אבל זה לא הנידון פה. אנחנו לא דנים עכשיו בהפקעה,

עו"ד עודד בריק:

זה חלק מהעניין אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו לא דנים בהפקעה,

ניר קריאל:

הסביר, הסביר משהו מדהים, שהם לא יכולים בגלל דרישות בטיחותיות, ותושי"ה לא זוכר את כל השמות. הם חייבים, הם חייבים את הדבר הזה,

עו"ד עודד בריק:

וחנייה,

נ"ר קריאל:

זאת אומרת בלי זה, הם לא יכולים לבנות את בית הספר, גם אם זה לא חלק מההיתר, הם לא יכולים לבנות את בית הספר, בלי שזה יתקיים.

אליעזר ראוכברגר:

זה הסבר, אבל זה לא ההיתר, אנחנו דנים בהיתר,

יוחנן וייצמן:

זה עוד סיבה.

עו"ד עודד בריק:

בהיתר מופיע גם הכביש, וזה חלק מהעניין,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ברור, ברור,

עו"ד עודד בריק:

גם חניות, (לא ברור) החניות מופיעות בכביש,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, זה ברור,

עו"ד עודד בריק:

זה בוודאי חלק מההיתר אם החניות (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

חניות,

עו"ד עודד בריק:

הכביש מופיע שם, זה חלק מההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

חניות אתה צודק,

עו"ד אביטל חורף:

זה כאילו גם שהשכונה צריכה לשלם את המחיר, על זה שהאדון, מתכנן התנועה לדעתי, אומר, אנחנו לא רוצים לסדר חניות לבית ספר, כדי שאנשים לא יהיה להם אינטרס להגיע לבית ספר. ואז בפועל מסדרים חניות בחוץ, כדי שמי שכן, בכל זאת מגיע יגיע. כלומר זה נראה קצת שכאילו הופכים את השכונה הזאת, במקרה הספציפי הזה, יכול להיות שיש עוד מקרים, אבל במקרה הספציפי הזה,

חיים פלאי:

אם היה חנייה תת-קרקעית,

עו"ד עודד בריק:

אני אגיד, אני אגיד עוד דבר.

עו"ד אביטל חורף:

מה זה?

חיים פלאי:

אם הייתה חנייה תת קרקעית, לא היית מתנגד?

עו"ד אביטל חורף:

מה זה אם?

חיים פלאי:

לא היית מתנגד?

עו"ד אביטל חורף:

מה זה אם? אם הייתה חנייה תת קרקעית,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, אני עונה לך על זה, הוא מצפה שאם היה חנייה תת קרקעית, לא היית עושה כזה כביש רחב, לא היית עושה שם חניות ציבוריות, מילא היה יותר מצומצם, אז הוא לא היה מתנגד,

עו"ד אביטל חורף:

למה צריך כביש בכלל?

חיים פלאי:

המתנגד,

אליעזר ראובברגר:

הדיון פה הוא היה שונה, אם היה חנייה תת-קרקעית,

חיים פלאי:

(לא ברור), מישוהו ברוחבים הכי נמוכים שיש.

אליעזר ראובברגר:

למה? מה הרוחב פה?

חיים פלאי:

4 מטר המסעה.

אליעזר ראובברגר:

4 מטר המסעה.

חיים פלאי:

2 מטר נתיב חנייה, ומדרכות.

אליעזר ראובברגר:

וכמה מדרכות?

עו"ד עודד בריק:

שני צדדים.

אליעזר ראובברגר:

4 מטר כל צד,

חיים פלאי:

4 מטר,

אליעזר ראובברגר:

כבר 8, עוד מסעה שני, דו – צדדית, אתה מדבר על 16, בוא זה,

עו"ד עודד בריק:

12 מטר מדרכה, שלא הולך בה אף אחד,

חיים פלאי:

הגענו ל – 12,

אוריאל אלבז:

זה סטנדרטים של תכנון עכשווי.

עו"ד אביטל חורף:

רק חשוב להגיד שחנייה, חשוב להגיד שחנייה תת קרקעית גם אולי דברים אחרים,

אליעזר ראוכברגר:

זה דו – נתיבי, או חד – נתיבי?

עו"ד אביטל חורף:

עומס בתוך ה - , בתוך השכונה עצמה,

אליעזר ראוכברגר:

חד סטרי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל,

עו"ד עודד בריק:

חד סטרי לכיוון בית הספר, אבל אני אגיד לאדוני, לדעתי אם הכביש הזה לא היו, לא היה חלק מהסיפור, וחלק מההיתר, היה מצב הרבה יותר רגוע מבחינת התושבים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, נדמה לי שמיצינו פחות או יותר, למדנו את הדברים, הבנו, תודה רבה. עוד משפט אחרון.

ניר קריאל:

משפט אחרון, אני רוצה רק לומר כמה דברים, על ה - , מה שאמר הזה, אחד, אם צריך הצמדת, לא, בהיתרים צריך הצמדה, אף, לא כתוב, לא ראיתי שכתוב במקום, שהצמדה חייבת להיות בצד הזה,

חיים פלאי:

יש לכם,

ניר קריאל:

שנייה שנייה רגע, תמצאו מקום אחר, כניסה, כניסה לאוטובוסים רציפים, כל מה שצריך להיות צמוד לדופן בית הספר, לא כתוב בתב"ע, או בהיתרים שזה חייב להיות בדופן הצפונית. רגע, אני לא מתכנן, תעשו בצד השני, יש לכם היום את הכניסה מהצד השני, אתם יכולים מאחורה, מהצד הדרומי, אתם יכולים משמה לעצור, שנייה, שנייה אחת, דבר שני,

עו"ד עודד בריק:

יש גם עוד רחוב שנכנס שם, גם ממקור חיים.

ניר קריאל:

ממקור חיים האחורי, איפה שבין שני הבניינים החדשים. דבר שני, חיים סליחה, כתושב המקום אני לא מוכן לקבל שהכביש הזה משרת, כביש צרת האחורי, משרת את תושבי השכונה, או לא משרת את תושבי השכונה, ואין איזה שהיא מטרה, אני שנכנס משם זה מקום חנייה לאנשים שהם לא תושבי השכונה, ותושבי השכונה כולם מתנגדים לכביש הזה, הוא לא משרת אותם, הוא כביש עפר, שנייה,

אוריאל אלבז:

למה?

ניר קריאל:

שנייה אני לא הפרעתי לכם, שנייה,

אוריאל אלבז:

רק הערה אחת, אתה מדבר בשם כל תושבי השכונה מאיזה תוקף?

ניר קריאל:

יש שם שני בניינים,

אוריאל אלבז:

מאיזה תוקף?

ניר קריאל:

שני בניינים, כי אני דיברתי איתם,

אוריאל אלבז:

לא הגיעו,

ניר קריאל:

בסדר.

אוריאל אלבז:

למה לא הגישו התנגדות?

דובר לא מזוהה:

הם לא הגיעו,

דובר לא מזוהה:

זה לא ככה זה.

ניר קריאל:

יש שם, להגיד שהתכנון, להגיד שהתכנון היום אין צורך בכביש הזה, אין צורך היום לשימושים, ודבר אחרון כמו שאמרנו, יש פה להגיד 12 חניות, לצוות מורים, לצוות מורים של על – יסודי, אני לא יודע מאיפה יגיעו המורים של היסודי, כי עוד לא הוקם, ולהגיד לצוות מורים שמרביתו נמצא, מגיע מהעוטף להגיד ש – 12 חניות מתחלק בו, צוות המורים, בין תושבי השכונה, אורחים וצוות המורים 12 חניות, זה שווה,

מיכל בש:

יש על כל הרחוב 38 חניות,

ניר קריאל:

כן, אבל אתם מוסיפים 12 בהתאם להיתר.

מיכל בש:

לא מוסיפים,

ניר קריאל:

אתם,

מיכל בש:

יש 12, כי,

נר קריאל:

12 במיועדות לבית ספר, של, 550 תלמידים,

מיכל בש:

אחר הצהריים אגב יהיה פנוי לתושבי השכונה.

נר קריאל:

בסדר, 12, 550 תלמידים, 550 תלמידים, כ - 50, 60 אנשי צוות, שחלקם נמצאים בו זמנית, וזה לפני בית ספר היסודי, איך מקומות החנייה האלה ישרתו, גם אותם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה, הדיון הסתיים, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה, כל מי שלא שייך לוועדה, אני מבקש לצאת.

עו"ד עודד בריק:

זה החלטה של אסולין, שיהיה לכם,

אליעזר ראוכברגר:

תיתן את זה לאילנית. מה? תודה רבה לכולם.

עו"ד עודד בריק:

תודה רבה. תודה על הסבלנות בשעה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, קשה. בכל אופן אנחנו פה מ – 9 בבוקר.

עו"ד עודד בריק:

אני יודע, אני יודע, לכן אמרתי, תודה על הסבלנות.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לעבוד, אני לא רוצה להגיד, יכול להיות שאי-אפשר אפילו (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך שזה יהיה בחלק מאחורה,

אליעזר ראוכברגר:

שיצאו חכו, קודם כל שכולם יצאו.

עו"ד אילנית מיכאלי:
אבל אוריאל לא יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, בוודאי שלא,

אוריאל אלבז:
אני ממהר,

עו"ד אילנית מיכאלי:
מצוין, זה מתאים.

אוריאל אלבז:
בסדר, תראו מה השעה, מה קרה לכם?

מיטל שקולניק:
אוריאל צא כבר.

עו"ד אילנית מיכאלי:
אל תחמם אותנו יותר, גם ככה אנחנו כבר בלחץ.

מיטל שקולניק:
די כבר 10 שעות בעבודה.

נלי צדוק:
מ – 9:30 אנחנו פה.

אליעזר ראוכברגר:
הבנתי. הוא יודע את זה, הוא יודע.

יוחנן וייצמן:
הוא יודע את זה לבד.

עמנואל אלבז:

אוריאל, נכון? מה היתרון הגדול שאמרתי בכלל.

אוריאל אלבז :

מה?

עמנואל אלבז :

מה היתרון הגדול שאמרתי לך.

אוריאל אלבז :

היתרון הגדול,

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, בסדר, אחר כך, אחר כך טוב.

אוריאל אלבז :

אתה יודע,

מיטל שקולניק :

חוץ מהחוות דעת (לא ברור). חוץ מהחוות דעת לא הבאתי לכם כלום. ביי, אוריאל,

אוריאל אלבז :

ביי.

יוחנן וייצמן :

אני רוצה לומר דבר אחד.

אליעזר ראוכברגר :

דקה, בסדר, לא משנה. טוב, אילנית, אני, לא, אני רוצה לדבר ראשון לגבי הנושא התב"עי.

יהודה פרוידגר :

כן,

אליעזר ראוכברגר :

וזה נושא משפטי,

יהודה פרוידגר :

נכון,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה גם לנושא הזה, תראו יש פה בעיה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

יש פה חוות דעת של יניב טיאר, היינו צריכים לראות אותה, איך אני יכול לשבת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא, לא קשור, לא,

אליעזר ראובברגר:

זה צריך להיות בפני חברי הוועדה כחלק מהמסמכים, אני אמרתי לכם את זה 20 פעם, כל חוות דעת,

יוחנן וייצמן:

לא קיבלתי,

אליעזר ראובברגר:

צריכה להיות חלק מהמסמכים.

מיטל שקולניק:

אין לי מה להגיד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

טוב, אנחנו יכולים,

אליעזר ראובברגר:

טוב, עכשיו, בסדר, אוקי, עכשיו אילנית לגופו של עניין,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה סוגיה לא פשוטה, יש פה רגישות, אני חושבת שכדאי שאנחנו נתייחס אליה יותר לעומק, אני רואה שהוא כתב, בסדר, אבל תראה מה הוא כתב, אני לא יודעת מה,

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא כתב?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יודעת, ציטט מפה המון דברים, וכתב,

מיטל שקולניק:

לא, אבל מירקרת,

אליעזר ראוכברגר:

פה ציטטו לנו ה – 5 שורות שיש פה חוברת,

יוחנן וייצמן:

כן, 120 סעיפים,

אליעזר ראוכברגר:

בעמוד 154, ציטטו לנו 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 שורות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

חוברת, אחר כך בעמוד 153, יש עוד 3 שורות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השאלה היחידה היא באמת אם צריך,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שלוש שורות, מחוברת שלמה,

יוחנן וייצמן:

146 גם.

אליעזר ראוכברגר:

146 לא ראיתי, לא, זה בטח חוזר על עצמו, בוודאי.

מיטל שקולניק:

מכוח זה, המשכנו,

אליעזר ראובברגר:

לא, בוודאי זה חוזר על עצמו, אם אמרנו לו, היינו הולכים לתוכנית המפורטת, באמת אני שואלת,

אליעזר ראובברגר:

בוודאי זה חוזר על עצמו,

מיטל שקולניק:

אני רוצה לדעת אני לעצמי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני גם רוצה לדעת,

יוחנן וייצמן:

זה הוא צודק, תנו לי ללכת לתוכנית המפורטת, אז עושים ב - , תוכנית מפורטת הכול נראה אחרת.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, המתנגדים האלה, הולכים תוכנית מפורטת, ודוחים אותה, ואז תואם תב"ע ושלוש על ישראל, לא היה פה את כל הדיון הזה בכלל.

מיטל שקולניק:

התוכנית אישרה, התוכנית בינוי אישרה, 970,

אליעזר ראובברגר:

זכותם, זכותם כמו שהם שמענו אותם.

מיטל שקולניק:

(לא ברור) תוכנית בינוי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני גם שואלת,

מיטל שקולניק:

השאלה שלי באמת,

עו"ד אילנית מיכאלי :

הוא אמר,

מיטל שקולניק :

(לא ברור) כדי לדעת לא רק ספציפית על התיק, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי :

היא אמרה יש עוד תוכנית,

מיטל שקולניק :

תוכנית בינוי, תוכנית הבינוי שנייה שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

אני חושבת,

מיטל שקולניק :

תוכנית הבינוי אז אושרה ל – 8970 מטר,

אליעזר ראובברגר :

ברור,

מיטל שקולניק :

פה אנחנו ההיתר שלנו, ה – 8187, כמעט 800 מטר כאילו פחות, מה הערך, באמת אני שואלת, בשביל הידע שלי המקצועי שלי, פורסמה הכול,

יוחנן וייצמן :

פורסמה כעת,

מיטל שקולניק :

נכון,

יוחנן וייצמן :

נכון,

מיטל שקולניק :

היא פורסמה במסגרת הפרסום, מה הערך של התוכנית הזאתי אם באמת צריך פה תוכנית מפורטת, אני באמת שואלת,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

אני אומר, על כזה גודל,

מיטל שקולניק:

צריך,

אליעזר ראובברגר:

יכול להיות שצריך, אני לא יודע,

מיטל שקולניק:

אוקי,

אליעזר ראובברגר:

אני אומר יכול להיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראובברגר:

יכול להיות שבית ספר הרבה יותר קטן של 4 קומות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה הוא מציין,

אליעזר ראובברגר:

של 3000 מטר, שמה כן תוכלי,

מיטל שקולניק:

אז למה זה לא מייצר בתוכנית בינוי?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, את שואלת אותי אני יודע,

מיטל שקולניק:

יושבים בוועדה, ומאשרים את התוכנית בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

מיטל שקולניק:

ואנחנו כאילו מסתמכים על זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) את זה,

מיטל שקולניק:

כי באמת שמה זה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה עם הצוות,

מיטל שקולניק:

כל הבקשות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אני לא יודע יכול להיות בגלל שאולי אמי אמר לנו ככה, התוכנית בינוי זה וועדת תב"ע, זה לא וועדת היתרים,

מיטל שקולניק:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שנאמר לנו,

מיטל שקולניק:

כולם חברים בתוך ה - ,

אליעזר ראובברגר:

יכול להיות שנאמר לנו דברים אחרים, אני לא יודע, אני לא זוכר מה היה ב - , שאושרה תוכנית בינוי, זה לא אתמול, לפי דעתי התוכנית בינוי אושרה לפני הרבה זמן,

מיטל שקולניק:

אני אגיד לך,

אליעזר ראובברגר:

לפני הרבה זמן,

מיטל שקולניק:

בינואר 24 לפני שנה,

אליעזר ראובברגר:

לפני שנה, שנתיים, ינואר 26. עוד שנתיים, אני לא זוכר מה היה בדיון.

יוחנן וייצמן:

אבל תוכנית בינוי, כשאנחנו מושכים תכנון בינוי זה בסדר, זה הדרך,

אליעזר ראובברגר:

השאלה מה ההיקפים,

יוחנן וייצמן:

לא, כעת יש ויכוח האם צריך פה תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

האם צריך מפורטת,

יוחנן וייצמן:

אני לטעמי (לא ברור).

עמנואל אלבז:

נכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי מקור חיים יחסית זה (לא ברור).

מיטל שקולניק:

וכל הסביבה שם הולכת לגובה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש שמה,

יהודה פרוידגר:

יש שמה כמה תוכניות,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה לא מעט תוכניות שעלו כבר 10, 10 קומות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, 10 משתלם נכון,

יהודה פרוידגר:

אולי מחסן (לא ברור) של נחמיה, אני יודע,

אליעזר ראוכברגר:

גם מגורים, יש שמה לא מעט כאלה.

מיטל שקולניק:

הכול הולך להיות שם מגדלים,

אליעזר ראוכברגר:

שעלו כבר ל – 8 – 10 קומות, כן,

יהודה פרוידגר:

שם על הגובה.

יוחנן וייצמן:

זה אזור צומת אורנים, עוד דבר, נושא החנייה, יש פה נושא שמרגיז אותי באמת.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אז מה, רגע שנייה מה את מציעה לעשות לי בסעיף הזה של ההתנגדות? לדחות, לקבל?

יהודה פרוידגר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

לבקש חוות דעת נוספת,

יהודה פרוידגר:

לא, נראה מה,

אליעזר ראוכברגר:

לבחון?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שכדאי, כדאי לבדוק, אני,

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את ההכרעה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, כן, שווה לבדוק את זה, כי ממילא הם הגיעו, הם התקדמו הרי זה וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וגם אנחנו רוצים, גם אם אנחנו חושבים שזה בסדר, נחשוב שזה בסדר, צריך לנמק ולהסביר את זה. מסודר.

מיטל שקולניק:

לדחות את ההכרעה.

עמנואל אלבו:

אולי נכתוב חסרים שתיים,

יוחנן וייצמן:

כן, עוד דבר, בסדר, כל הנושאים האחרים,

אליעזר ראובברגר:

אוקי, עכשיו בוא נעבור לתנועה וחנייה.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה שאני חושב,

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש פה איזה סוג של (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

שקולניק, שקולניק.

מיטל שקולניק:

כולי אוזן,

אליעזר ראובברגר:

לא,

פנחס רוטנברג:

לא נראית ככה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, וללמוד את ה - , ללמוד את הנושא הזה,

אליעזר ראובברגר:

אני לא רוצה לומר מה היה בכיתה. כשהוא, אתה מכיר את זה?

יוחנן וייצמן:

שישלחו את זה דבר ראשון לחברים,

אליעזר ראובברגר:

ההוא נעמד,

יוחנן וייצמן:

או שתעלי אותם מחר,

אליעזר ראובברגר:

המורה, המורה לא הקשיבה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, שולחת לי, מיטל, זה שלך.

יוחנן וייצמן:

תעלי את זה, זה בתוך ארכיב אופטי?

מיטל שקולניק:

זה בתוך ארכיב אופטי,

יוחנן וייצמן:

זה לא בתוך,

מיטל שקולניק:

זה בארכיב אופטי,

יוחנן וייצמן:

אולי שלא פתוח לציבור, אני נכנסתי באינטרנט רגיל כעת, אין את זה.

יהודה פרוידגר:

מה? את רוצה ללמוד את החוות דעת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שכן, בוא תקשיב גם לא, צריך לנמק,

יוחנן וייצמן:

עכשיו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה צריך להסביר,

יהודה פרוידגר:

בגלל זה הבאתי לך את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה יגיע הלאה,

חיים כהן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה יגיע הלאה,

יוחנן וייצמן:

גם ההוא יגיע הלאה, בריק לא ישתוק.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יהודה, אני לוקחת לך.

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

עכשיו עוד דבר, חניות יש פה איפה ואיפה שצריך פעם להיגמר. זה לא ייתכן שלאזרחים, אנחנו נגיד תעשה חניות, תעשה מתקנים תעשה זה, (לא ברור) את המתקן המפלצתי בכל רחוב יקים, ולעירייה באה ואומרת, אני צריכה לעשות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל לעירייה יש סעיף בתוכנית, ולאזרחים אין, מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לעירייה אין סעיף,

עו"ד אילנית מיכאלי:

5166/ב פוטר בבתי ספר,

מיטל שקולניק:

היא נותנת לך, מה לעשות? ושמנו שם חמישה מפרצי העלאה והורדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, כי זה משהו,

יוחנן וייצמן:

אז היא נותנת לוועדה שיקול דעת, לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל, אבל

יוחנן וייצמן:

שיקול דעת שאני צריך להפעיל אותו, ואני לא יודע למה אני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל למה, למה בגנים לבתי ספר למשל, אתה פוטר?

יוחנן וייצמן:

אנחנו כעת בבית ספר, אנחנו כעת בבית ספר,

מיטל שקולניק:

נכון, אבל למה אפשר להפחית בבית ספר, בגלל שזה,

יוחנן וייצמן:

אז תביני מה אנחנו פוטרם פה, אנחנו עושים פה דו – שלבי, א', תלת – שלבי, א' פטור, יואל שבת:
פטור תח"צ. ב' פטור בית ספר הנחה רבע. ואת הרבע הזה, לא, היא לא תעשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל באמת אתה חושב שאתה, בוא נתחיל מזה, התלמידים באים עם מכוניות?

יהודה פרוידגר:

לא, לא, גם היום כולם נוסעים ברכבת, המון תלמידים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תלמידים לא באים עם מכוניות,

יהודה פרוידגר:

בפסגת זאב נוסעים ברכבת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

למי יש רישיון,

יהודה פרוידגר:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חלק קטן מתלמידים,

יוחנן וייצמן:

מקובל עלי, 95% מהתלמידים גם ההורים לא מביאים אותם, מקובל. אני מסכים איתך.

יהודה פרוידגר:

הרצל,

פנחס רוטנברג:

יש כאלה שנוסעים ברכבת, לילדים לבית ספר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז זה לא, אז יש לזה הסבר, אתה מבין איזה הסבר הגיוני.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל יש בינוי של חנייה, ואת זה, אתה אומר בבקשה, עיריית ירושלים מה שאזרח רגיל לא מקבל,

יהודה פרוידגר:

נו מה לעשות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה החוק,

יוחנן וייצמן :

זה לא, זה אין לנו סמכות. זה אין לנו סמכות.

עו"ד אילנית מיכאלי :

אבל זה ה - , זה מה שקבעה התוכנית, בגלל שיש בזה רציונאל אחר.

יוחנן וייצמן :

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי :

במבני ציבור יש רציונאל אחר, אל תשווה אותו, (לא ברור) בוא, התלמידים שם מגיעים, מגיעים,

יוחנן וייצמן :

לא, תלמידים.

עו"ד אילנית מיכאלי :

אז הנה (לא ברור) מגיעה עם אוטו, התלמיד, התלמיד שלה לא מגיע עם אוטומטית,

יוחנן וייצמן :

בבית ספר של הבן שלי מורה שיהיה לו רישיון, מורה שיהיה לו רישיון, בא עם רכב, יעוף מבית ספר.
רק על,

עו"ד אילנית מיכאלי :

אז אתה מצדיק בעצמך,

יוחנן וייצמן :

דקה.

עו"ד אילנית מיכאלי :

אתה עונה בעצמך לשאלה של עצמך, אז בגלל זה זה שונה (לא ברור).

יוחנן וייצמן :

אני מניח שפה למורים חלקם יש רישיון, יש פה גם צוות, זה לא, משהו חניית צריד, את המשהו הזה,
עירייה לא רוצה, אומרת לא, על חשבון הרחוב, זה משהו ש - ,

אליעזר ראובברגר:

לדחות את ההכרעה בגלל הנושא התב"עי, אבל בוא נטפל בה, בתנועה וחנייה.

מיטל שקולניק:

קודם כל, וייצמן הנה פה הזה,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור) של העירייה,

מיטל שקולניק:

מה?

יוחנן וייצמן:

תיכנסו באינטרנט רגיל. אני לא מדבר על זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

את נכנסת עירוני, זה בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אגיד לכם, הוא ניתק כבר את ה - ?

יוחנן וייצמן:

זה לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

סגרתם את ההקלטה?

מיטל שקולניק:

אם הם לא, לא הכניסו את זה בטעות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה צריך לנתק.

מיטל שקולניק:

יכול להיות שאם הבוחנת סימנה פנימי, אז אתה צודק,

יוחנן וייצמן:

נכון, זה הבעיה.

מיטל שקולניק:

וזאת הבעיה. זה מה שהיה אסור לה לעשות. שחוות דעת משפטית אנחנו פותחים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שזה,

יוחנן וייצמן:

זה הנושא,

מיטל שקולניק:

זה פישלתי שלא הפצתי,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את ההכרעה, בגלל הנושא התביעי, אבל בוא נקבל על זה, על שאר הדברים, נקבל החלטה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה,

מיטל שקולניק:

מותר לי.

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תעלה את זה, תחזיר את זה להכרעה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה אני צריך להכריע גם על זה? ברגע שיהיה חוות דעת, נביא את זה רק לנושא הזה ושלוש, שאר הדברים,

יוחנן וייצמן:

כל הנושאים,

אליעזר ראוכברגר:

קיימנו היום את כל הדיון, מה? לא נגמור את זה? בוא נגמור את זה, יארך עוד 5 דקות.

יוחנן וייצמן:

כן, לא דרך, אני חושב שהם לא צודקים המתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

בשביל זה עשו את התב"ע. עכשיו עוד דבר לגבי גם העירייה פועלת נכון במקרה דנן. התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם לא לבקש, לצמצם את ה - , הכביש החדש,

יהודה פרוידגר:

תכתוב החלטה, מתי הפקיעו, תרשמו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא באמצע הפקעה, הוא באמצע הפקעה.

יהודה פרוידגר:

באמצע הפקעה? תהליך הפקעה?

אליעזר ראוכברגר:

היה 5.7, ל - 19, לא יודע, ככה אמרו, אני לא יודע.

יהודה פרוידגר:

מה עם ההפקעה של הכביש? באיזה שלב זה עומד?

יוחנן וייצמן:

את העירייה לא נוגע בה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו 8, פה 7, ועמנואל 8.

מיטל שקולניק:

(לא ברור) של ההפקעה זה עלה בוועדה, אושר ופורסם בילקוט הפרסומים על ההפקעה.

יהודה פרוידגר:

אבל ההפקעה נגמרה.

מיטל שקולניק:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה כבר בוצע.

אליעזר ראוכברגר:

הפקעה.

מיטל שקולניק:

כן, עלה לוועדה, אושר ופרסום בילקוט הפרסומים. היא אושרה ההפקעה.

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור) 19.

אליעזר ראוכברגר:

מאחורינו,

יהודה פרוידגר:

כבר מאחורינו,

מיטל שקולניק:

19 (לא ברור) את זה?

יוחנן וייצמן:

צריך רישום, הפקעה בפועל לבצע.

יהודה פרוידגר:

בסדר, נו, אבל זה, מאחורינו,

יוחנן וייצמן:

יש שתי שלבים,

יהודה פרוידגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

השלב הראשון זה הסופי, צריך לבצע את ההפקעה בפועל, אפילו הוא לפני כניסה, צריך לבצע אותו, חוץ מזה כניסה,

אליעזר ראוכברגר:

מאחורינו, אפשר לראות שזה מאחורינו. מה?

יהודה פרוידגר:

אז מה השאלה? האם לפטור, מה השאלה?

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהאזרחים,

יהודה פרוידגר:

מה נשאר שאלה מבחינת תנועה?

יוחנן וייצמן:

יש שם אזרחים,

יהודה פרוידגר:

מה נשאר לדיון?

אליעזר ראוכברגר:

האם לא לצמצם את ה - , כביש רק זה,

מיטל שקולניק:

מה עם ה - , לעניין החנייה?

אליעזר ראוכברגר:

לצמצם את המדרכה, למה צריך 4 מטר? אולי מספיק 3?

מיטל שקולניק:

הם מסבירים למה הם, יש להם,

יוחנן וייצמן:

נשאר 4 מטר, ילכו שמה בשעת בוקר,

פנחס רוטנברג:

שיהיה לנו איפה להחנות עם התווי נכה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יהודה,

יהודה פרוידגר:

מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה אומר? יהודה, לגבי הנושא של תנועה וחנייה?

יהודה פרוידגר:

אני חושב שאם, אם אפשר בשלב הזה שלנו, לצמצם, לצמצם קצת את המדרכה, בעקבות זה צמצום,

מיטל שקולניק:

חלק מחלקות, שם מתוכנן בהם, (לא ברור) במסגרת כביש צרת, בכוונה כי יש שם מדרכות רחבות
מה שהם עשו שם, כמו שהוא אמר,

אליעזר ראובברגר:

אז שיצמצמו קצת את המדרכות.

מיטל שקולניק:

השאלה אם זה באמת לפי התקן.

אליעזר ראובברגר:

אין תקן לדברים האלה,

מיטל שקולניק:

יש, במדרכות, אני נתקלתי עם (לא ברור) מתנועה שהסבירה לי, על מדרכות אנחנו לוקחים לחשב,
(לא ברור).

יהודה פרוידיגר:

4 מטר?

אליעזר ראובברגר:

4 מטר?

מיטל שקולניק:

לא 4 מטר.

אליעזר ראובברגר:

זה משאית תוריד,

מיטל שקולניק:

זה כבר 3 (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

למה 3? הרבה יותר,

מיטל שקולניק:

השאלה אם חלק מהמדרכות לא עושים מסלולי אופניים, זה חלק מזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה יכול להיות, זה יכול להיות,

מיטל שקולניק:

כי יש פה דרך אגב, כי יש פה 96,

אליעזר ראוכברגר:

זה כל מה שאת אומרת,

מיטל שקולניק:

שתי מקומות חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאת אומרת, על נושא אופניים, זה יכול להיות,

מיטל שקולניק:

כי יש פה דרך לפי התקן,

יהודה פרוידגר:

יש שמה, רואים שמה שביל אופניים,

מיטל שקולניק:

לא, מתוכנן, אני אומר לך, חלק מהזה,

יהודה פרוידגר:

ראו במצגת, ראו במצגת.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שבגלל זה צריך 4 מטר, שלוקחים 2 מטר, לשבילי אופניים, נשאר 2 מטר חנייה,

מיטל שקולניק:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

פלוס מינוס,

מיטל שקולניק:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

חצי חצי.

מיטל שקולניק:

יש שם חניות שלפי התקן הארצי שנתנו של 96 חניות,

אליעזר ראוכברגר:

אם ככה, אני מציע את הנושאים האלה לדחות את ההתנגדות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת, לדחות?

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את ההתנגדות.

יהודה פרוידגר:

על התנועה והחנייה.

אליעזר ראוכברגר:

על תנועה וחנייה.

מיטל שקולניק:

אוקי, ובעצם לאשר את ה - 12 חניות,

אליעזר ראוכברגר:

לאשר את ה - , את הפטור לשאר, ואנחנו דוחים את ההכרעה לקבלת חוות דעת מסוגרת, מאילנית לגבי הנושא של האם צריך תוכנית מפורטת, או אין צורך בתוכנית מפורטת, בהתאם,

מיטל שקולניק:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

להנחיות וועדת ערר,

מיטל שקולניק:

רגע, עוד פעם דוחים את ההכרעה, עד ל - ? אתה יכול לחזור בבקשה? לדחות את ההכרעה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יעשה מאמץ, אבל,

מיטל שקולניק:

לדחות את ההכרעה,

יוחנן וייצמן:

זה לא,

מיטל שקולניק:

יהודה, תן,

אליעזר ראובברגר:

תוכנית מפורטת נשלח אותם לעשות את כל העבודה, להחזיר אותם אחורה? אני אמרתי, אנחנו דוחים את ההתנגדות לגבי נושא תנועה וחנייה, לאור העובדה שיש כאן אישור תושי"ה, לאחר שהוועדה התרשמה, שיהיה צורך גם בכביש החדש, וגם ב - , ברוחב של המדרכות והחניות הציבוריות, שלאורכו. אנחנו פוטרם מ - ,

מיטל שקולניק:

מ - 36,

אליעזר ראובברגר:

מ - 36 חניות, לאור העובדה שמדובר בתלמידים שאנחנו גם מעריכים, גם רוצים, וגם מכוונים שיסעו ברכבת הקלה, ולאור זאת, ישם שם שתי רכבות קלות, בקרבת מקום של מרחק של, מרחק קצר וקטן יחסית. ואנחנו רוצים (לא ברור) הגעה, שתלמידי בתי ספר באמצעות רכבת קלה,

יהודה פרוידיגר:

תחבורה ציבורית, או באופניים.

אליעזר ראובברגר:

ולכן אנחנו מאשרים את ה - , דוחים את ההתנגדות, ומאשרים את החלק הזה, של הבקשה. באופן כללי אנחנו דוחים את ההכרעה, על מנת לקבל חוות דעת מפורטת, ומנומקת מהיועצת המשפטית של הוועדה, עו"ד אילנית מיכאלי, לגבי הסוגיה שהועלתה ע"י המתנגד, מייצג המתנגדים עו"ד בריק, האם אנחנו מוסמכים לאשר תוכנית בהיקף שטחים ו - , בינוי כזה, ללא תוכנית מפורטת. אלא בהתאם התב"ע שנעשתה בתחילת שנות ה - 80.

מיטל שקולניק:

רגע, לאשר תוכנית בהיקף זה, בהתאם לתב"ע,

אליעזר ראובברגר:

של ההסדרה, בתחילת שנות ה - 80, לפני 40 שנה, האם אנחנו מוסמכים לאשר, בהתאם לתב"ע זו, את היקף הבינוי והשטחים שמוצעים בבקשה הזו, או שצריך תב"ע מפורטת חדשה.

יהודה פרוידגר:

איזה חדשה?

אליעזר ראובברגר:

מה? קצת, קצת שלא יצא.

יהודה פרוידגר:

עכשיו מה זה?

מיטל שקולניק:

זה בשביל שאני אלמד, לא ספציפית,

אליעזר ראובברגר:

בואי נראה מה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בואי נראה על זה,

אליעזר ראובברגר:

בואי נראה מה הם יגידו, איך אני יכול לדעת?

מיטל שקולניק:

יש לך, תפסיקו את ההקלטה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, סיכמנו, תודה רבה הישיבה נעולה.

סיום הדיון